

ទៅ ប្រាប់

 ...សូមថ្លែងទីបន្ទាល់ ហើយប្អូនស្រីតូចដែលនៅទីនោះ ខ្ញុំគិតថាវាបង្ហាញពី បទចម្រៀងនោះ៖

អូ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ដ៏បរិបូណ៌និង
បរិសុទ្ធ!
អស្ចារ្យ ហើយខ្លាំងយ៉ាងណា!

តើជាថ្ងៃអ្វីសម្រាប់យើង! សូមឲ្យយើងនៅស្ងៀម ជាមួយក្បាលឱនចុះ ឥឡូវនេះ ហើយច្រៀងបទនោះថ្វាយព្រះអម្ចាស់ មុនពេលអធិស្ឋាន។ សូមឱ្យ ចេតនា ប្រសិនបើអ្នកអាច សូមលេងភ្លេងឱ្យយើងបន្តិច។ ហើយយើងគ្រាន់តែ ច្រៀងវា...ដោយក្បាលរបស់យើងឱនចុះ ភ្នែករបស់យើងបានបិទ នៅមុនពេល អធិស្ឋាន។

អូ ក្តីស្រឡាញ់ព្រះ តើបរិបូណ៌និងបរិសុទ្ធយ៉ាងណា!
អស្ចារ្យ ហើយខ្លាំងយ៉ាងណា!
វានឹងជារៀងរហូត... [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អដង។]

2 បើទឹកខ្មៅ ទឹកទាំងអស់បានប្រែក្លាយទៅជាទឹកខ្មៅ ហើយផ្ទៃមេឃទាំងអស់ សុទ្ធតែជាក្រដាស ហើយគ្រប់ដើមនៅលើផែនដីគំរប់ ហើយគ្រប់គ្នាធ្វើជាស្ងៀន សរសេ ប៉ុន្តែ វាមិនអាចបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះចំពោះការធ្លាក់ចុះ របស់អ័ដាមបានឡើយ។ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ ចំពោះព្រះលោហិត ដ៏រិសសរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយសម្រាប់រំពួកពីព្រឹកនៃការរស់ឡើងវិញ នោះ ហើយសម្រាប់សេចក្តីស្រឡាញ់នៃការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ ដែលបាន បង្ហូរចេញក្នុងចិត្តយើងនៅថ្ងៃនេះ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នាំយើងចូលទៅ ក្នុងការប្រកបជាមួយទ្រង់ ព្រះដ៏ទេវៈភាព ដែលជាអ្នកបង្កើត។ នាំយើងទៅក្នុង ភាពជាបងប្អូន នៅលើផែនដីនេះ មិនដែលលើសពីនេះទេ។ គ្មានផ្ទះសំណាក់ណា គ្មានពាក្យសច្ចៈណា មិនអាច អាចប្រៀបធៀបជាមួយនឹងភាពជាបងប្អូននៃបុរស និងស្ត្រីដែលកើតជាថ្មី។ ហើយនឹងក្លាយជាពួកបរិសុទ្ធនិងជាអស់កល្បជានិច្ចនៃ ចម្រៀងទេវតា!

3 យើងអធិស្ឋាននៅថ្ងៃនេះថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់អ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងធ្វើក្នុងការព្យាយាមបង្ហាញ ការ—ការដឹងគុណរបស់យើងនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើងចំពោះទ្រង់ចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់យើង។ ហើយដើម្បីដឹងថា មិនត្រឹមតែចិត្តរបស់ពួកសិស្សប៉ុណ្ណោះទេដែលបានធ្វើឲ្យរីករាយនៅព្រឹកនោះ ម៉ាក និងម៉ាក ម៉ាកដាឡា ប៉ុន្តែ យើងខ្ញុំផងដែរ ដែលជាសិស្សរបស់ទ្រង់នៅថ្ងៃនេះ ចិត្តរបស់យើងបានរីករាយនៅពេលដែលយើងបានរកឃើញថាទ្រង់មិនបានសោយទិវង្គតទេ ប៉ុន្តែមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ សូមទ្រង់គង់នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ក្នុងកណ្តាលយើងជានិច្ច។ យើងសុំក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

គ្មាននរណាម្នាក់បង្ហាញពីដំណើររស់ឡើងវិញឡើយ!

4 ឥឡូវនេះ នៅព្រឹកនៃការរស់ឡើងវិញនេះ វាជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យមួយសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍តូចៗដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងក្រុមជំនុំឥឡូវនេះ នោះជាម្តាយដែលថ្វាយកូនរបស់ពួកគេ។ វាជាអ្វីដែលថ្មី អ្វីមួយត្រូវបានបន្ថែមទៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ពរជ័យថ្មីមួយចំនួនបានមកដល់ពួកគេ។ ហើយពួកគេចង់ប្រគល់វាទៅព្រះវិញ។

5 ហើយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពី—សារពេលព្រឹក យើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺថាអ្នកនឹងងើបពីជំងឺរបស់អ្នក ទៅជាមានសុខភាពថ្មី។ បន្ទាប់មកក្លាមៗ សម្រាប់អ្នកដែលមិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក យើងនឹងមានដំណើររស់ឡើងវិញនៃការនោះ កប់ក្នុងទឹក ដើម្បីរស់ឡើងវិញ។ ព្រឹកនេះនឹងរស់ឡើងវិញទាំងអស់គ្នា! ចិត្តរបស់យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយរីករាយនិងពន្លឺ នៅពេលយើងច្រៀងចម្រៀង និងស្តាប់ទីបន្ទាល់របស់អ្នកផ្សេង អំពីព្រឹកនៃការរស់ឡើងវិញដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយយើងមើលទៅខាងក្រៅ ហើយយើងឃើញថាព្រះពេញចិត្តនឹងវា គឺដើមឈើកំពុងរស់ឡើងវិញ។

6 មួយរយៈមុននេះ នៅរដ្ឋកេនតាក់ស៊ី លោករូដនិងខ្ញុំកំពុងបរិច្ចាសត្វកំប្រុក ហើយយើងបានទៅកន្លែងរបស់បុរសម្នាក់។ បុរសនោះប្រហែលជាកំពុងអង្គុយនៅពេលនេះ តាមខ្ញុំដឹង។ ហើយគាត់ត្រូវបានគេសន្មត់ថាជាអ្នកមិនស្មោះត្រង់។ ហើយបងប្រុសរូដបានសួរគាត់ ថា: “តើខ្ញុំអាចបរិច្ចាសត្វកំប្រុកនៅកន្លែងរបស់អ្នកបានទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “បាទ លោករូដ អ្នកអាចបរិច្ចាសត្វកំប្រុកបាន។ ត្រលប់មកវិញ។”

គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំបាននាំគ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំទៅជាមួយ។”

7 ហើយគាត់បាននិយាយថា “រូដ អ្នកមិនចង់ប្រាប់ខ្ញុំទេថា ថាអ្នកមាន កម្រិតទាបណាស់ដែលអ្នកត្រូវយកគ្រូអធិប្បាយទៅជាមួយគ្រប់ពេលវេលា!”

8 ដូច្នោះហើយគាត់បានហៅខ្ញុំទៅ—ដើម្បីណែនាំអំពីខ្ញុំ។ ហើយបុរសនោះបាន និយាយថា គាត់ជាមនុស្សរឹងរូងជាង។ គាត់ត្រូវបានអ្នកដទៃ ប្រាប់ថាអញ្ចឹង ប៉ុន្តែ គាត់មិនអាចមើលឃើញអ្វីដែលធ្វើឱ្យគាត់ជឿបាន។

9 ហើយមានដើមប៉ោមមួយដើមឈរនៅទីនោះដែលខ្ញុំបានយកផ្លែប៉ោមមួយ មកពីវា។ វាក៏នៅក្នុងខែសីហា។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់សុភាពបុរសនោះ ថា: “តើដើមឈើនោះអាយុប៉ុន្មាន?”

10 ហើយគាត់បាននិយាយថា “សាមសិបឆ្នាំ” ជាង។ គាត់បានជំរាប។

11 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកបានទទួលទានផ្លែប៉ោមតាំងពីមានផ្លែដែរ ឬទេ?”

“បាទ លោក។”

12 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះដើមឈើនោះ? បើអ្នកមើល ទៅវា ឥឡូវខែសីហាហើយ ដែលមានអាកាសធាតុក្តៅ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះស្លឹកវាធ្លាក់ ពីដើមឈើនោះ ហើយក៏បន្ទាល់ទុករូបរាងមែកចុះទៅក្នុងបួស។ ប្រសិនបើវាគួរតែ នៅទីនេះពេញមួយដូវរងា ដើមឈើនឹងលែងមានទៀតហើយ ប៉ុន្តែវាធ្លាក់ចូលទៅ ក្នុងដី ដើម្បីលាក់ខ្លួនពីខ្យល់ត្រជាក់។ បើវានៅទីនេះ វានឹងងាប់ វាមិនមានផ្លែប៉ោម ទៀតទេ។ ប៉ុន្តែវាចុះទៅលាក់ខ្លួននៅក្នុងបួស ដើម្បីត្រលប់មកវិញនៅឆ្នាំក្រោយ ដើម្បីនាំអ្នកនូវផ្លែប៉ោមពីកន្លែងណាមួយ និងស្លឹកខ្លះ។”

13 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ លោក ខ្ញុំ—ខ្ញុំអធិស្ឋានថាអ្នកនឹងប្រាប់ខ្ញុំ ពីអ្វីដែលជាភាពវៃឆ្លាតធ្វើឱ្យរឿងនេះចាកចេញពីដើមឈើ មុនពេលអាកាសធាតុ ត្រជាក់ ហើយចុះទៅបួសដើម្បីលាក់ខ្លួន? បើអ្នកអាចប្រាប់ខ្ញុំពីរបៀបធ្វើ ហើយ ពន្យល់វាមកខ្ញុំ តើវាធ្វើយ៉ាងណា នោះខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកដាក់ដៃលើព្រះ។” ខ្ញុំបាន និយាយថា “អ្នកដាក់ទឹកនៅខាងលើហើយមើលថាតើវានឹងធ្វើ មើលថាតើការ

ផ្លាស់ប្តូរនៃរដូវនឹងធ្វើវា។ មានអ្នកឆ្លាតវៃមួយចំនួនដែលហូរធ្លាក់ចូលទៅក្នុងឫស ដើមឈើ ហើយបន្ទាប់មកនាំមកម្តងទៀតជាមួយនឹងជីវិតថ្មី។ នោះជាព្រះ។”

14 ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលទៅព្រះវិហារញឹកញាប់ទេ។” គាត់ បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែមានគ្រូអធិប្បាយម្នាក់ចេញមកកាន់ អែកតុន នៅពេល មួយ ហើយប្រាប់ស្ត្រីម្នាក់ ដែលរស់នៅលើភ្នំថា ប្អូនស្រីរបស់នាងបានទៅប្រជុំ នៅយប់នោះ ហើយប្រាប់នាងថានាងកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់បងស្រីម្នាក់ដែល មានជំងឺមហារីក។” ហើយបាននិយាយថា “ប្រពន្ធខ្ញុំនិងខ្ញុំធ្លាប់នៅទីនោះដើម្បី ជួយនាង។” ហើយបាននិយាយថា “នាងធ្ងន់ធ្ងរណាស់ ដោយកើតជំងឺមហារីក ក្រពះ រហូតដល់ពួកគេត្រូវដាក់នាងទៅលើត្រែមួយសន្លឹក ជាដើម។ ប្អូនស្រី យកកន្សែងដៃមកវិញ” បាននិយាយថា “បន្ទាប់ពីបុរសនោះបានប្រាប់នាងអំពី ស្ថានភាពរបស់នាង និងអ្វីៗទាំងអស់ បាននិយាយថា ‘ដាក់កន្សែងដៃលើនាង។’” ហើយបាននិយាយថា “នាងជាសុខសប្បាយនៅថ្ងៃនេះ។”

15 “ហើយវាគ្រាន់តែបង្ហាញ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដូចទៅនឹងអ្នកវេជ្ជសាស្ត្រដែលប្រាប់ ពីរូបរាងនៅក្នុងដើមឈើ ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ នៅចំពោះមុខអ្នក ដើម្បីចុះទៅក្នុង ឫសនិងលាក់ គឺជាការវេជ្ជសាស្ត្រដូចគ្នា ដែលបានប្រាប់ខ្ញុំថា ស្ត្រីនោះនឹងត្រូវបាន ព្យាបាលនៅពេលដែលនាងដាក់...” ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះមិនមែនដូច្នោះទេ —វាអាចកំបាំងណាស់។ អ្នកបានទទួលគ្រូអធិប្បាយដ៏ប្រសើរមួយរូបឈរនៅទីធ្លា ខាងមុខរបស់អ្នក ដើមឈើ ដែលប្រាប់អ្នកពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។”

16 បើយើងគ្រាន់តែក្រឡេកមើលជុំវិញ នោះយើងឃើញព្រះនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ទ្រង់នៅគ្រប់ដើមឈើ គ្រប់ស្លឹកស្មៅ។ គ្មានអ្វីដែលអាចផលិតវាបានក្រៅពីព្រះ។ យើងអាចផលិតអ្វីមួយដែលមើលទៅដូចជាវា ប៉ុន្តែមិនមែនជាជីវិតនោះទេ វាគឺ មានតែព្រះ។

17 ឥឡូវនេះ ស្មៅតូចមួយត្រូវបានបន្ថែមនៅផ្ទះមួយចំនួននៅទីនេះ ហើយយើង ចង់ថ្វាយទារកតូចៗទាំងនេះដល់ព្រះអម្ចាស់។ ថេរឌីយើងមានចម្រៀងតូចមួយ នៅទីនេះ យើងច្រៀង នាំពួកគេចូល តើអ្នកអាចលេងភ្លេងខណៈពេលដែលម្តាយ ចង់ឱ្យកូនរបស់ពួកគេថ្វាយខ្លួន និងឪពុក ពួកគេនឹងនាំកូនតូចរបស់ពួកគេមក ទីនេះនៅឯអាសនៈ។

18 ហើយយើងមានផ្កាបុណ្យអ៊ីស្ទើជាច្រើននៅទីនេះនៅលើអាសនៈព្រឹកនេះ មែនទេ? របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំស្រមៃថាមាននាងម៉ារ រាងរស់ ធិបិកា យ៉ាកុប ប៉ុល និងយ៉ូហានតូចនៅតាមខ្លួន ផ្កាអ៊ីស្ទើតូចសម្រាប់ជំនាន់មួយទៀត។

19 មិនអីទេ នៅទីនោះ។ ខ្ញុំជឿថាបងប្រុស រៀលឡឺ ចង់ទទួលបានរូបភាព នៃរឿងនេះ—មិត្តតូចម្នាក់នេះឈរនៅទីនេះ វាជា—វាជាចៅរបស់បងប្រុស រូដបង ស្រី រូដនៅទីនេះ។ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតកំពុងមកជាមួយកូនតូចរបស់ពួកគេ។ មក ខាងមុខ បងប្អូន។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ បងប្រុស នេរីល។

20 គឺការរួបរួមដ៏អស្ចារ្យ ដ៏បរិសុទ្ធវាត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះ។ ហើយតាមរយៈ ការរួបរួមដ៏បរិសុទ្ធនាំទារកតូចៗគួរឱ្យស្រឡាញ់ទាំងនេះចេញមក។

21 អ្នកនឹងត្រូវប្រាប់ខ្ញុំពីឈ្មោះរបស់វានៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ប្រេនដា ស្វី។ មើលទៅអ្នកខុសគ្នាឆ្ងាយជាងពេល ដែលខ្ញុំបានឃើញកាលពីដំបូង ទារកតូច។ មែនហើយ នេះគឺជាប្រេនដា រូដ ដែលជាកំណប់ដ៏មានតម្លៃតូចមួយសម្រាប់ ដួងចិត្តរបស់យើងទាំងអស់គ្នា និងជាពិសេសចំពោះម្តាយនិងឪពុកវ័យក្មេងនេះ។

22 ហើយនៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរ មនុស្សជាច្រើនបានបោះទឹកដាក់ទារកតូចៗ ទាំងនេះ ប៉ុន្តែ យើងព្យាយាមធ្វើតាមនិន្នាការនៃព្រះគម្ពីរឲ្យជិតតាមដែលយើងអាច ធ្វើទៅបាន យើងមិនដែលឃើញកន្លែងដែលគេបោះទឹកនោះទេ ក្នុងព្រះគម្ពីរ ប៉ុន្តែ គេបាននាំទៅឯព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយទ្រង់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយ យើងយកពួកគេ ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយលើកពួកគេទៅឯទ្រង់។

23 ខ្ញុំជឿថាអ្នកដឹងថាជីវិតមានមោទនភាពប៉ុណ្ណា។ ដូច្នោះ សូមអានក្បាលបន្តិច សិន។

24 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានរំដោះការប្រមាថ របស់យើង។ ហើយវាជារឿងដ៏មានតម្លៃណាស់ដែលបានឃើញកុមារតូចៗនាំមក កាន់ទ្រង់ ក្នុងការរំលឹកពីអ្វីដែលបានកើតឡើងជាច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅនេះ នៅពេល ដែលម្តាយ និងឪពុកបាននាំកូនតូចរបស់ពួកគេមករកទ្រង់។ ពួកយើងនៅចំពោះ ទ្រង់ ថ្ងៃនេះ ក្នុងដៃនៃសេចក្តីជំនឿ ប្រេនដា រូដតូចនេះ នោះត្រូវបានបញ្ជូន ទៅក្នុងគ្រួសាររបស់បងប្រុសដារីឌរបស់យើង និងភរិយាដ៏មានតម្លៃរបស់គាត់។ ឱ ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមប្រទានពរដល់កូននេះ។

25 ពួកគេកំពុងសារភាពជំនឿលើទ្រង់ នៅពេលពួកគេបង្ហាញពូជពង្សរបស់ពួកគេ។ ហើយយើងអធិស្ឋានសូមឲ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយសូមឲ្យចិត្តគេបានកក់ក្តៅដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏កោតខ្លាចព្រះ និងថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ ដែលទារកនេះនឹងត្រូវបាននាំមកក្នុងផ្ទះគ្រីស្ទានលើកឡើងតាមការដាស់តឿនរបស់ព្រះ ហើយរស់នៅជាប់ និងមានសុភមង្គលនៅលើផែនដី ហើយបម្រើទ្រង់ពេញមួយជីវិត។ ហើយនៅក្នុងសិរីល្អ ជាកន្លែងដែលក្រុមគ្រួសារប្រមូលផ្តុំគ្នា សូម ឱ្យប្រេនដាស្វីនិងប៉ាប៉ា និងម៉ាកំរបស់នាង ព្រមទាំងប្រជាជនរបស់ពួកគេទាំងអស់ ប្រមូលផ្តុំជុំវិញបល្ល័ង្ករបស់ព្រះជាម្ចាស់ ប្រោសលោះដោយព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលយើងលើកនាងទៅទ្រង់ឥឡូវនេះ។

26 ប្អូនស្រីអើយ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំថ្វាយអ្នកដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ជីវិតបម្រើទ្រង់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ អាម៉ែន។

27 សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក ម៉ារីលីន ដារីឌី សុភមង្គលច្រើននិងជោគជ័យ។ សូមឲ្យកូនតូចបានរស់នៅក្នុងនគរព្រះ។

28 ឥឡូវនេះ នេះគឺជាក្មេងប្រុសដ៏ល្អម្នាក់ ស្នាមញញឹមដ៏ធំនៅលើមុខរបស់គាត់។ ឈ្មោះរបស់គាត់អ្វី? [ម្តាយឆ្លើយ។ កន្លែងទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

សារ៉ុន រ៉ូស...[ម្តាយនិយាយថា "សារ៉ុន ខុលតុន។"—អេដ។] ខុលតុន។ ខុលតុន។ តើនេះជាកូនរបស់បងប្រុសអេដមែនទេ? ប្រហែល ២២ ឆ្នាំមុន ព្រះបានយកសារ៉ុន រ៉ូសតូចមួយចេញពីដៃរបស់ខ្ញុំ ដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ សព្វថ្ងៃនេះ។ ហើយឥឡូវនេះ ដើម្បីថ្វាយដល់ទ្រង់ គឺ សារ៉ុន រ៉ូស ខុលតុន តូច។ យើងស្គាល់បងប្រុសអេដនិងបងស្រីខុលតុននៅទីនេះ ជាមិត្តដ៏មានតម្លៃរបស់យើង។ ជាកូនសម្លាញ់ណាស់!

ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងនាំយកគ្នាសារ៉ុនតូចនេះមកឯទ្រង់។ ក្នុងការរំលឹកដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដ៏អស្ចារ្យ ដែលបានគង់នៅលើផែនដី ហើយពួកគេបាននាំមកវត្តច្បាប់មកទ្រង់យ៉ាងដូច្នោះ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ទារកនេះព្រះអម្ចាស់។ សូមឱ្យរស់នៅនិងរឹងមាំនិងមានសុខភាពល្អ។ សូមឲ្យរស់នៅចំពោះសិរីល្អនៃព្រះ។ ប្រទានពរដល់ឪពុកនិងម្តាយរបស់វា។ សូមចាំឡើងតាមការដាស់តឿនរបស់ព្រះ។ ពួកគេកំពុងសារភាពជំនឿលើទ្រង់ នៅពេលពួកគេថ្វាយកូនរបស់ពួកគេដល់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ យើងថ្វាយទៅទ្រង់នូវ នាងតូច សា

រ៉ូនរ៉ូស ខុលតុន ដែលទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ជីវិតរបស់នាង ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ទូលបង្គំថ្វាយនាងពីដៃនៃឪពុកនិងម្តាយរបស់នាង ដល់ទ្រង់ ជាព្រះអម្ចាស់ និង ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

សូមព្រះប្រទានពរ ដល់ប្អូនស្រី និងប្អូនប្រុស។

អូ ខ្ញុំអើយ! ក្មេងតូច កំពុងឈឺ។ តើគាត់មានបញ្ហាអ្វី? [ម្តាយនិយាយ ថា “ក្បាលរបស់គាត់ធំពេក។” កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] ...អ្វីដែល ខុសគ្នា។ ខ្ញុំជឿទ្រង់។

ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំកាន់ថ្វាយព្រះអង្គនូវម៉ាសុនតូចនេះ។ ទូលបង្គំ អធិស្ឋានឱ្យព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ឲ្យទ្រង់យកទារកនេះដែលទូលបង្គំកាន់ក្នុងដៃ ទូលបង្គំទៅថ្វាយទ្រង់។ ទូលបង្គំដាក់បណ្តាសាទុក្ខវេទនានេះមកលើគាត់។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមអោយម៉ាសុនតូចត្រូវបានដាក់នៅក្នុង ព្រះហស្តទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយសូមឱ្យទុក្ខវេទនាចាកចេញពីគាត់។ សូមឱ្យទារករស់នៅដោយកិត្តិយសនិងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។ ឪពុកម្តាយកំពុង បង្ហាញជំនឿរបស់ពួកគេនៅពេលពួកគេនាំគាត់។ សូមទ្រង់ប្រោសកូនឲ្យបាន ជាសះស្បើយ។ សូមឲ្យគាត់រស់នៅចំពោះសិរីល្អនៃព្រះ ដើម្បីបម្រើទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់ ទូលបង្គំសូមថ្វាយដល់ទ្រង់ ម៉ាសុនតូចនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ជីវិត និងសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់គាត់។ អាម៉ែន។

[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] គ្រាន់តែជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក។

អូ ក្មេងស្រីតូច ដែរមែនទេ? បាទ មិនអីទេ។ មកនេះ មិត្តតូច។ ក្រោកឈរ ឡើងនៅទីនេះ។ ឈ្មោះរបស់អ្នកគឺ...? [ឪពុកនិយាយថា “សាំនើ។”—អេដ។] សាំ នើ។ បងប្រុស និងបងស្រីសាំនើ។ ខ្ញុំជឿថាអ្នកមកពីហ្សកហ្ស៊ី មែនទេ? ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ ចងចាំការអធិស្ឋាន។ មានមនុស្សជាច្រើននៅទីនោះ។ នេះគឺជា... [ឡាត្រេល។] ឡាត្រេល។ [ឌីវីត។] ឌីវីត។ [ដារីឌ។] ហើយដារីឌ។ អ្នកបានឮឈ្មោះរបស់ ពួកគេ។ សូមព្រះជាម្ចាស់សរសេរឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅលើសៀវភៅជីវិតរបស់ កូនចៀម។

ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងនាំកូនជាទីស្រឡាញ់ទាំងនេះមករកទ្រង់នៅព្រឹកនេះ នៅពេលខ្ញុំដាក់ដៃលើបន្ទះតូចៗនៅលើក្បាលរបស់ពួកគេ សក់ទន់ៗរបស់ក្មេងប្រុសទាំងនេះ។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេបានបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេលើទ្រង់ ដោយបង្ហាញថាយកូនរបស់ពួកគេ។ ហើយយើងបានថ្វាយពួកគេដល់ទ្រង់ ជាព្រះអម្ចាស់ ដូចដែលពួកគេបានយកចេញពីដៃរបស់ឪពុកម្តាយ ឈរនៅលើអាសនៈនេះនៅព្រឹកនេះ ដើម្បីថ្វាយជីវិតដល់ព្រះ។ ប្រទានពរដល់ពួកគេ ព្រះបិតា។ ទូលបង្គំសូមឲ្យទ្រង់ប្រទានឲ្យពួកគេមានសុភមង្គល ពេញមួយថ្ងៃនៃជីវិតរបស់ពួកគេ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងពិភពលោកខាងមុខ។ សូមឲ្យពួកគេត្រូវបានធំឡើងតាមការដាស់តឿនរបស់ព្រះនៅក្នុងផ្ទះគ្រីស្ទាន។

ឥឡូវនេះ តាមរយៈការចាត់តាំងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបានផ្តល់ជាគំរូដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ថា ពួកគេគួរតែធ្វើតាមដូចដែលទ្រង់បានធ្វើ ទូលបង្គំសូមបង្ហាញពួកគេដល់ទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

[កន្លែងទទេនៅលើខ្សែអាត់—អេដ។]

ក្រោមពន្លឺថ្ងៃនៅក្នុងរដ្ឋ ហ្សកហ្ស៊ី ទារកនេះត្រូវបាននាំយកមកទីនេះដោយឪពុកនិងម្តាយរបស់នាងដែលជាទីស្រឡាញ់របស់នាង ដើម្បីថ្វាយដល់ទ្រង់នៅព្រឹករំលឹកនេះ។ វាជាពានរង្វាន់នៃព្រះគុណរបស់ទ្រង់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់កុមារី ធីនី ម្តាយ និងឪពុករបស់នាង។ ហើយពួកគេបង្ហាញសេចក្តីជំនឿលើទ្រង់ ដោយនាំកូនមកដោយចង់បានពរជ័យរបស់ទ្រង់មកលើវា។ ហើយសូមឱ្យនាងរស់នៅ ហើយក្លាយជាគ្រីស្ទានដ៏រឹងមាំ និងសប្បាយរីករាយ ពេញថ្ងៃនៃជីវិតរបស់នាង។ ហើយមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចនៅថ្ងៃខាងមុខ ក្នុងលោកិយដែលនឹងមកដល់។ សូមប្រទានមក ព្រះបិតា។ ដូចដែលទ្រង់បានប្រមូលកូនតូចៗដ៏ផ្អែមល្អែម ដូចកូនក្មេងទាំងនេះនៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងព្រះហស្ថទ្រង់ផ្ទាល់ ក្រុមគ្រួសារបានបង្ហាញជំនឿលើទ្រង់ ដោយនាំពួកគេមកដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ ហើយយើងជូនពរដល់ ធីនីតូច ហើយប្រគល់នាងទៅទ្រង់ ពីដៃរបស់ឪពុកម្តាយរបស់នាងទៅទ្រង់។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់នាង។ អាម៉ែន។

ជូនពរ បងប្អូន។ ព្រះប្រទានពរអ្នក ធីនី។

ចូរយើងច្រៀងមួយឃ្លាអំពីរឿងនោះ។

នាំពួកគេចូល នាំពួកគេចូល
នាំពួកគេចេញពីវាលនៃអំពើបាប។
នាំពួកគេចូល នាំពួកគេចូល
នាំកូនក្មេងមកឯព្រះយេស៊ូវ។

29 អូ រៀបរយដែលខ្ញុំចូលចិត្តឈរនៅជាជួរហើយនិយាយអំពីពួកគេម្នាក់ៗមិត្តតូចៗ ប៉ុន្តែខ្ញុំយឺតពេកហើយ មនុស្សកំពុងឈរ។ បងប្រុសរូដបានប្រាប់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះថា ខ្នងរបស់គាត់ស្រាប់តែឈឺ ពីការឈរយូរ។ អ្នកមិនដឹងទេថាខ្ញុំកោតសរសើរចំពោះអ្នកឈរនិងរង់ចាំ! ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យបានឆាប់រហ័សតាមសារដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ហើយអ្នកស្តាប់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់។

30 ខ្ញុំមិនមានពេលរៀបចំកម្មវិធីព្រឹកនេះ ឬសារនេះនៅព្រឹកនេះទេ គ្រាន់តែចាំមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំបានយកអត្ថបទមួយហើយជាអ្វីដែលខុសប្លែកពីគេ។

31 ហើយបុណ្យអ៊ីស្ទើរចុងក្រោយខ្ញុំបានអធិប្បាយលើប្រធានបទ៖ “ការរស់នៅទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ។ បានស្លាប់ ទ្រង់បានសង្គ្រោះខ្ញុំ។ កប់ ទ្រង់បានយកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំទៅឆ្ងាយ។ រស់ឡើងវិញ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិតដោយសេរីជារៀងរហូត។ ថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងយាងមក អូ ជាថ្ងៃដ៏រុងរឿង!”

ហើយនៅព្រឹកនេះ យើងបានអធិប្បាយលើប្រធានបទ៖ ខ្ញុំដឹង។

32 ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់អានពីជំពូករបស់ព្រះគម្ពីរម៉ាកុស។ ហើយអ្នកអធិស្ឋានជាមួយខ្ញុំឥឡូវនេះ។

33 ហើយភ្លាមៗបន្ទាប់ពីនេះនឹងជាកម្មវិធីព្យាបាល។ ហើយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីកម្មវិធីព្យាបាលនឹងមានកម្មវិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ហើយបន្ទាប់មកកម្មវិធីនឹងនៅយប់នេះនៅម៉ោងប្រាំពីរកន្លះ។

34 ឥឡូវនេះ ម៉ាកុស១៦។

កាលដុតថ្ងៃយប់សំរាកហើយ នោះម៉ាក ជាអ្នកស្រុកម៉ាក់ដាឡា ម៉ាក ជាម្តាយ ព្រះយេស៊ូវ និងសាឡូមេ បាននាំគ្នាទិញគ្រឿងក្រអូប ដើម្បីនឹងទៅអប់ព្រះសពទ្រង់។

...ដល់ព្រលឹមឡើង នៅថ្ងៃទី១ក្នុងអាទិត្យនោះ កាលថ្ងៃទើបនឹងរះ
ឡើង គេក៏ទៅឯផ្ទះ។

ព្រមទាំងនិយាយគ្នាបណ្តើរថា តើមានអ្នកណា នឹងប្រមៀលថ្មចេញពី
មាត់ផ្ទះឲ្យយើង?

តែកាលបានងើបមើលទៅ នោះឃើញថ្មបានប្រមៀលចេញហើយ៖ ថ្ម
នោះធំណាស់។

លុះកាលបានចូលទៅក្នុងផ្ទះ ក៏ឃើញកំឡោះម្នាក់ ពាក់អាវសអង្គុយ
នៅខាងស្តាំ ហើយស្រ្តីទាំងនោះមានសេចក្តីកាំងស្លុត។

តែអ្នកនោះនិយាយថា...កុំឲ្យភ័យឡើយ អ្នករាល់គ្នាមករក
ព្រះយេស៊ូវ ពីណាសាវ័ត ដែលត្រូវឆ្កាង៖ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើង
វិញហើយ៖ ទ្រង់មិនគង់នៅទីនេះទេ មើល នេះជាកន្លែងដែលគេបាន
ផ្អែកព្រះសពទ្រង់។

ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅប្រាប់ពួកសិស្សទ្រង់ ព្រមទាំងពេត្រុសផងថា ទ្រង់
យាងទៅឯស្រុកកាលីឡេមុនអ្នករាល់គ្នាហើយ៖ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញ
ទ្រង់នៅស្រុកនោះ ដូចជាទ្រង់បានប្រាប់ទុក។

នោះគេប្រញាប់ប្រញាល់ចេញទៅក្រៅ រត់ចោលផ្ទះទៅ ដោយ
កើតមានសេចក្តីភ័យញ័រ ទាំងស្រឡាំងកាំង៖ គេមិនបាននិយាយអ្វី
ប្រាប់ដល់អ្នកណាឡើយ ព្រោះគេខ្លាច។

រីឯកាលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ គឺនៅព្រឹកព្រលឹមថ្ងៃទី១ ក្នុង
អាទិត្យនោះឯង នោះទ្រង់ក៏លេចមកមុនដំបូង ឲ្យម៉ារ ជាអ្នកស្រុកម៉ាក
ដាឡាឃើញ គឺជាស្រ្តីដែលទ្រង់បានបណ្តេញអារក្សចេញទៅនោះ។

នាងក៏ទៅប្រាប់ដល់ពួកអ្នកដែលបាននៅជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ
ដែល...គេកំពុងតែកាន់ទុក្ខ ហើយយំសោក។

35 អ្នកឃើញទេ ពួកគេនៅលើគំនរឆេះ ផងដែរ។

តែកាលគេបានឮថាទ្រង់រស់ ហើយថានាងបានឃើញទ្រង់ នោះគេ
មិនជឿទេ។

36 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានអាថ៌កំបាំងយ៉ាងណា!

ក្រោយនោះមក ទ្រង់សំដែងមក...បែបៗទៀត ឲ្យពួកគេ២នាក់ឃើញ ក្នុងកាលដែលគេកំពុងតែដើរទៅឯស្រុកស្រែ។

អ្នកទាំង២នោះ...ក៏ទៅប្រាប់ដល់ពួកគេឯទៀត តែគេនៅតែមិនជឿ ទៀត។

ក្រោយនោះមក ទ្រង់សំដែងមកឲ្យពួក១១នាក់បានឃើញ ក្នុង កាលដែលកំពុងអង្គុយនៅតុ ហើយទ្រង់បន្ទោសគេ ដោយ...ព្រោះ —មានចិត្តរឹងរូស ហើយមិនជឿ ពីព្រោះគេមិនបានជឿដល់ពួកអ្នក ដែលឃើញទ្រង់ ក្រោយដែលទ្រង់រស់ឡើងវិញនោះទេ។

ទ្រង់ផ្តាំគេថា ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅពេញសព្វក្នុងលោកីយ៍ទាំងមូល... ហើយផ្សាយដំណឹងល្អទូទៅដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ចុះ។

អ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នោះនឹងបាន សង្គ្រោះ...តែអ្នកណាដែលមិនព្រមជឿ នោះនឹងត្រូវទោសវិញ។

ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងជាប់តាមអស់អ្នកដែលជឿ គឺថា គេនឹងដេញ អារក្សដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ហើយនិងចេះនិយាយភាសាថ្មី

និងចាប់កាន់ពស់បាន...ឬបើគេដឹកអ្វីពុល នោះមិនធ្វើឲ្យអន្តរាយទេ ហើយគេនឹងដាក់ដៃលើមនុស្សជំងឺ...ឲ្យបានជាផង។

ដូច្នោះ ក្រោយដែលព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលនឹងគេរួចហើយ នោះព្រះវរបិតាបានទទួលទ្រង់ឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញ ឲ្យគង់នៅ ខាងស្តាំ។

ឯពួកសិស្ស គេចេញទៅប្រកាសប្រាប់នៅសព្វគ្រប់អន្លើ ដោយមាន ព្រះអម្ចាស់ធ្វើការជាមួយ ទាំងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូល ដោយទីសំគាល់ដែល កើតមកតាមក្រោយផង។ អាម៉ែន។

37 ខ្ញុំចង់យកអត្ថបទពីរពាក្យគឺ៖ ទៅ ប្រាប់។

38 អ្នកដឹងទេ វាមិនមានប្រយោជន៍ច្រើនទេក្នុងការទៅ ប្រសិនបើអ្នកមិនមានអ្វី ដែលត្រូវប្រាប់។ ខ្ញុំគិតថាវាជាបញ្ហាពេញលេញក្នុងថ្ងៃនេះ។ យើងទៅប្រាប់ យើង ទៅ ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីត្រូវប្រាប់ គ្មានប្រយោជន៍អ្វីទេ គ្មានអ្វីដែលជួយមនុស្សទេ។

39 តែបើយើងធ្វើតាមការណែនាំដូចសិស្សទាំងនេះដែលទទួលបានបេសសកកម្ម នោះយើងមានបេសសកកម្មដូចគ្នា “ចូរទៅ ប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញហើយ។” ទៅប្រាប់វា!

40 បន្ទាប់មក ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរទៅផ្សាយដំណឹងនេះ ហើយបង្ហាញទីសំគាល់ទាំងនេះថា ខ្ញុំបានរស់ពីសុគតមក។” ជាសារដ៏សំខាន់! “ចូរទៅ ប្រាប់សិស្សខ្ញុំនូវហេតុការណ៍ទាំងនេះ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញថា ខ្ញុំមិនមែនស្លាប់ទេ គឺបានរស់ឡើងវិញវិញ។”

41 សារនៅព្រឹកមិញនេះ យើងបានរកឃើញថា យើងម្នាក់ៗមានគំនរធំៗ តិចៗនៃបញ្ហា និងការសាកល្បង ដែលយើងអង្គុយនៅនឹងកន្លែង ពេលខ្លះរង់ចាំការលូងលោម។ យើងបានរកឃើញថាយ៉ូបអយ្យកោដ៍អស្ចារ្យមាននិមិត្តមួយ ដោយសារពួកគេមិនទាន់មានបុណ្យអ៊ីស្ទើរនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែព្រឹកនេះគាត់បានឃើញបួនពាន់ឆ្នាំមុន។ គាត់បានឃើញបួនពាន់ឆ្នាំមុនមាន ជាបុណ្យអ៊ីស្ទើរហើយស្រែកចេញក្នុងទុក្ខព្រួយរបស់គាត់ “ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់! ថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងឈរនៅលើផែនដី។ ទោះបីដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរូបកាយនេះក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះក្នុងសាច់ឈាមដែរ។”

42 ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពីបុណ្យអ៊ីស្ទើរ យើងឃើញថា ព្រះបានប្រទានឱ្យមនុស្សនូវបេសសកកម្មមួយ “ទៅ ប្រាប់! ហើយប្រសិនបើអ្នកប្រាប់ នេះនឹងធ្វើតាមអ្នក។ ទៅប្រាប់!”

43 ឥឡូវនេះ វាមិនធ្វើអ្វីល្អទេ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយថា ទៅ ទៅ លុះត្រាតែអ្នកមានអ្វីត្រូវប្រាប់។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមានសារខុសត្រូវប្រាប់ នោះវានឹងមិនមានផលល្អឡើយ។ អ្នកត្រូវប្រាប់អ្វីដែលជាអាថ៌កំបាំង។

44 មួយរយៈមុននេះ ខ្ញុំបានអានសៀវភៅមួយក្បាល អំពីក្មេងប្រុសតូចម្នាក់នោះ...បានចូលប្រលង។ ហើយក្នុងការប្រកួតនេះ គាត់ត្រូវធ្វើខ្លួនឱ្យមានឈ្មោះល្បី។ ក្មេងប្រុសណាដែលអាចរក្សាលេខសម្ងាត់ក្នុងចិត្តរហូតទៅដល់កន្លែងណាមួយ ហើយគាត់នឹងនិយាយពាក្យសម្ងាត់នេះ ហើយអ្នកយាមទ្វារនឹងអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ឆ្លងកាត់។ នោះគឺដើម្បីសាកល្បង អាយុរបស់កុមារ។ ហើយពេលទៅដល់កន្លែងនិយាយលេខសម្ងាត់ដែលគេឲ្យគាត់ ទ្វារនឹងបើក ហើយគាត់នឹងឈ្នះកិត្តិយសដ៏អស្ចារ្យ។

45 ក្មេងប្រុសម្នាក់ជាជើងខ្លាំង ហើយដឹងច្បាស់ថាគាត់អាចយកឈ្នះកីឡាករ
 ទាំងអស់ដែលនៅសល់ក្នុងការប្រកួត ឬគាត់គិតថាគាត់អាចធ្វើបាន។ គាត់ហាត់
 ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ នៃការរត់។ របៀបដែលគាត់បូមស្ទូតតូចរបស់គាត់ យក
 រាងកាយរបស់គាត់មកកែច្នៃ ដើម្បីកុំឱ្យគាត់នឿយហត់ពេលគាត់រត់។ ហើយ
 គាត់បានអនុវត្តពីរបៀបចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងជើងរបស់គាត់ ហើយបានដក់ក្បាល
 ធ្លាក់ចុះមុនក្មេងប្រុសដែលនៅសល់។ ហើយរបៀបដែលគាត់ត្រូវដកដង្ហើម
 ក្នុងអំឡុងពេលដែលកំពុងរត់របស់គាត់ ដើម្បីទប់អុកស៊ីហ្សែនដែលចូលមកក្នុង
 ខ្លួនរបស់គាត់ ដើម្បីឱ្យគាត់បន្តបូម ដើម្បីកុំឱ្យបេះដូងគាត់យឺតពេក។ គាត់បាន
 សិក្សាពីគ្រប់ជ្រុងដែលគាត់អាចធ្វើបាន។

46 ហើយនៅពេលព្រឹកដែលការប្រណាំងបានចាប់ផ្តើម មានក្មេងប្រុសតូចៗ
 ជាងមួយរយហាសិបនាក់តម្រង់ជួរនៅអាយុជាក់លាក់មួយ។ ក្មេងប្រុសតូចម្នាក់
 នេះ ជាក្មេងប្រុសល្អម្នាក់ បើធៀបនឹងវ័យរបស់គេ។ ហើយគាត់ចងចាំរាល់ការ
 ហ្វឹកហាត់របស់គាត់។ ហើយគាត់បានត្រៀមខ្លួន។ ពួកគេបានចូលទៅលើបន្ទាត់
 ដាក់ពីមុខតូចរបស់ពួកគេទល់នឹង—ខ្សែដែលភ្ជាប់មកជាមួយ ងើបច្រមុះតូចរបស់
 ពួកគេឡើងលើ។ គាត់បានសិក្សាច្បាប់ទាំងអស់នៃរឿងនោះ ដោយរៀបចំខ្លួនឱ្យ
 រួចរាល់។

47 ហើយពេលកាំភ្លើងបាញ់ហើយខ្សែត្រូវដាច់ ក្មេងប្រុសតូចៗក៏លោតទៅមុខ។
 ហើយក្មេងតូចនេះមានកាយសម្បទាមាំមួនរហូតដល់លោតទៅមុខពួកគេ។
 ហើយចុះពីលើផ្លូវដែលគាត់បានទៅជាមួយល្បឿនដ៏អស្ចារ្យ មានការហ្វឹកហាត់
 យ៉ាងល្អ រហូតដល់គាត់អាចយកឈ្នះលើក្មេងប្រុសទាំងអស់ដែលចូលរួមក្នុងការ
 ប្រណាំង។ ហើយគាត់នៅទីនោះ អូ យ៉ាងយូរណាស់ ប្រហែលជាមួយនាទី ឬ
 ច្រើនជាងនេះ មុនពេលអ្នករត់ប្រណាំងដ៏ល្អបំផុតផ្សេងទៀតបានទៅដល់កន្លែង
 នោះ។

48 ប៉ុន្តែ រាល់ការហ្វឹកហាត់កាយសម្បទារបស់គាត់ គាត់ភ្លេចលេខសម្ងាត់។
 គាត់ភ្លេចរឿងដែលគាត់ត្រូវនិយាយ គឺទុកគាត់នៅមាត់ទ្វារ។ ហើយគាត់ដើរទៅ
 មុខ ហើយគិតហើយស្រាវជ្រាវតាមចិត្ត។ គាត់បានចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងទៅលើ
 ធម្មជាតិ ស្ថានភាពរាងកាយរបស់គាត់ រហូតដល់គាត់ភ្លេចរឿងសំខាន់ៗ អូ នៅលើ

បន្ទាត់ ក្មេងប្រុសមួយចំនួនដែលរត់មិនលឿន ចងចាំពាក្យសម្ងាត់ ហើយចូលក្នុង បាន។

49 អញ្ជឹងថ្ងៃនេះ! យើងចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងក្នុងការកសាងទីសក្ការបូជា ធំៗ និងព្រះវិហារ និងអគារជាដើម។ ហើយចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងក្នុងការរក្សា ព្រះវិហាររបស់យើងឱ្យមានភាពល្អប្រណិត ជាមួយនឹងអគារដ៏ល្អ និងប្រដាប់ ប្រដាប់ស្រស់ស្អាត និងសរីរាង្គដ៏ល្អ។ អ្នកបំរើព្រះរបស់យើងបានទទួលការ បណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងល្អពី...ពួកគេបានទទួលបណ្ឌិត ឌីអិល ភីអេចឌី អិលអិល ឌី ឌីគ្រី ប៉ុន្តែយើងភ្លេចថាយើងកំពុងរត់ដើម្បីអ្វី។ នោះជាបញ្ហា។ “ចូរទៅប្រាប់ ពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញហើយ ហើយខ្ញុំនឹងជួបពួកគេនៅស្រុក កាលីឡេ។” យើងភ្លេចពាក្យគន្លឹះ។ យើងរស់ជាមួយរឿងផ្សេងៗ បង្កើតព្រះវិហារធំ កសាងនិកាយធំៗ រហូតដល់យើងភ្លេចពាក្យគន្លឹះ។

50 ជីវិតជាច្រើនត្រូវបានសង្គ្រោះ ដោយសារតែការរៀបចំសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍ ដែលនឹងមកដល់។ មួយរយៈមុននេះ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថា នៅរដ្ឋផ្លរីដា អ្នកសារព័ត៌មាន ការិយាល័យឧត្តនិយមបានផ្ញើសារព័ត៌មានថាមានព្យុះដី ខ្លាំងមួយមកដល់។ មានបុរសម្នាក់ជាអ្នកចិញ្ចឹមមាន់ ហើយគាត់ក៏ទៅប្រាប់ អ្នកជិតខាងថា ខ្យល់ព្យុះមកហើយ។ គាត់មិនអើពើ ហើយនិយាយថា “ឥតប្រយោជន៍!” ហើយគាត់គ្រាន់តែបន្ត។ គាត់មិនដែលទុកដាក់មាន់របស់គាត់ ទេ។ គាត់មិនដែលចូលទៅក្នុងអន្លូងទេ។ គាត់មិនដែលបានរៀបចំអ្វីទេ។ ហើយ អ្នកជិតខាងរបស់គាត់បានរៀបចំ។ ប៉ុន្តែអ្នក ដែលមិនបានទទួលការព្រមាននោះ មាន់ទាំងអស់របស់គាត់ត្រូវបានខ្ទេចខ្ទីងរាប់អស់ហើយ ផ្ទះរបស់គាត់ត្រូវបានរុះរើ ភាគហ៊ុនរបស់គាត់បានបាត់បង់ គាត់ត្រូវបានគេបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ។ ទាំងអស់ ព្រោះគាត់មិនបានប្រយ័ត្ននិងការព្រមាន! គាត់ដឹងថាសារនេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ ប៉ុន្តែ គាត់មិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសារនោះទេ។

51 នោះហើយជាវិធីដែលវាបានមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ជាមួយនឹងប្រជាជនរបស់ យើងជាច្រើន ជាមួយនឹងក្រុមជំនុំរបស់យើងជាច្រើន។ យើងដឹងថាព្រះគម្ពីរ បង្រៀនថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ យើងដឹងថាព្រះគម្ពីរបង្រៀន ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងយ៉ូហាន១៤:១២ “អ្នកណាជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ គាត់ក៏នឹងធ្វើដែរ។ គាត់នឹងធ្វើកិច្ចការធំជាង

នេះទៅទៀត ព្រោះខ្ញុំទៅឯព្រះបិតា។” ឥឡូវយើងចាប់អារម្មណ៍លើរឿងផ្សេង មិនយកចិត្តទុកដាក់ មិនយកចិត្តទុកដាក់។ យើងបានរត់ហើយ ប៉ុន្តែមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសារនោះទេ។ យើងបានទៅហើយ ប៉ុន្តែមិនដឹងថាត្រូវប្រាប់អ្វីពេលយើងទៅដល់ទីនោះ។

52 ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន នៅពេលដែលក្រុមជំនុំនានានៃពិភពលោកនេះ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំគ្រីស្ទានត្រូវបាននាំមកនូវភាពអាម៉ាស់ ទៅភាពអាម៉ាស់មួយ ពេលដែលអ្នកបំផ្លិចផ្លាស់ និងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ និងកោតខ្លាចព្រះ ប៊ីលលី ហ្គ្រាហាំ ត្រូវបាននាំមកទល់មុខជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរ។ គាត់បានរត់ ប៉ុន្តែបានភ្លេចសារ។ នៅពេលដែល មហាម៉ាត់ដាន់ ឈរនៅមុខរបស់គាត់ហើយប្រាប់គាត់ថា “ប្រសិនបើនេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ សូមឲ្យអ្នកបង្ហាញវាថាបានបើកសម្តែង។” គាត់បានរត់យ៉ាងល្អ ការរស់ឡើងវិញដ៏អស្ចារ្យ ជាជឿដ៏អស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែពេលទៅដល់កន្លែងគាត់អត់មានសារទេ។

53 “ខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញហើយ។ ខ្ញុំគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។” ការរត់ខាងរាងកាយ ព្រះវិហារល្អ សមាជិកជាច្រើន និកាយដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាគន្លឹះនោះទេ។ ចាំមើលអ្វីដែលធ្វើតាម “ហើយទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។” ទៅ ប៉ុន្តែមិនដឹងថាត្រូវប្រាប់យ៉ាងណា។

54 ព្រះមិនដែលចាត់បុរសណាម្នាក់សោះ លើកតែទ្រង់ប្រទានអ្វីមួយឲ្យគាត់និយាយ។ ព្រះតែងតែបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

55 ទៅហើយ តែមិនអាចប្រាប់ថាទៅដល់ណាទេ។ មិនថាការរស់ឡើងវិញរបស់អ្នកធំប៉ុណ្ណា ព្រះវិហាររបស់អ្នកធំប៉ុណ្ណា ឬនិកាយរបស់អ្នកគ្របដណ្តប់លើអ្នកដទៃប៉ុណ្ណានោះទេ។ បើអ្នកមិនមានអ្វីត្រូវប្រាប់គេ តើអ្នកមានអ្វីខ្លះ ប៉ុន្តែមនុស្សមួយក្រុមបានមកជុំគ្នាដូចផ្ទះសំណាក់?

56 យើងទទួលបានសារមួយដើម្បីប្រាប់ពិភពលោក “ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់! ទ្រង់មិនស្លាប់ទេ!” ប្រយ័ត្នចំពោះសារ!

57 ក្នុងប្រទេសដ៏អស្ចារ្យនេះដែលយើងឥឡូវនេះមានអំណរគុណចំពោះសហរដ្ឋអាមេរិក ក្នុងភាពចលាចលទាំងអស់របស់ខ្លួន នៅក្នុងពាក្យជេរប្រមាថទាំងអស់ ចំណុចអាក្រក់ទាំងអស់របស់វា នៅតែជាប្រទេសដ៏អស្ចារ្យបំផុតក្នុង

ពិភពលោក ហើយនៅដើមដំបូង ព្រោះវាត្រូវបានរៀបចំត្រឹមត្រូវ។ វាមិនទាន់បាន វេចខ្ចប់សារទេ។

58 ជាច្រើនឆ្នាំមុន ពេលនៅក្មេង មានរឿងមួយចូលមកក្នុងចិត្តខ្ញុំ ថាអង់គ្លេសនឹង ដណ្តើមយកប្រជាជាតិមួយនេះ។ ហើយមានមនុស្សមួយក្រុមដែលបានប្រមូល ផ្គុំគ្នាហើយកំពុងបំពេញកាតព្វកិច្ច ចាំមើល។ ហើយមានសេះមួយឈរទ្រុឌទ្រោម ហើយអ្នកជិះត្រៀមឡើងជិះនៅនាទីណាមួយ។ រឿងដំបូងដែលគាត់ទទួលបាន គឺជាសញ្ញាមួយដែលថាជនជាតិអង់គ្លេសកំពុងមក ហើយគាត់បានជិះសេះរបស់ គាត់។ តើវានឹងធ្វើអ្វីល្អដើម្បីជំរុញសេះរបស់គាត់? តើវានឹងល្អអ្វីទៅ បើវាយសេះ ហើយព្យាយាមធ្វើដំណើរពីព្រះវិហារនោះទៅបូស្តន? តើវានឹងផ្តល់ផលល្អអ្វីដល់ គាត់ បើគាត់មិនមានសារប្រាប់ប្រជាជន? តើពួកគេនឹងដឹងក្នុងការរៀបចំខ្លួនដោយ របៀបណា?

59 ប៉ុលរ៉េវ៉ូលូស៊ីនដ៏ទំនើបរបស់យើងដំណើរការបានល្អ ប៉ុន្តែ ពួកគេគ្រាន់តែ ដំណើរការ មិនមានសារទេ។ ដល់ម៉ោងហើយ វិបត្តិបានមកដល់ហើយ! ពិភពលោកមួយគឺនៅទីបញ្ចប់! ព្រះវិហារបានជួបចំណុចកំពូលរបស់ពួកគេ។ ប្រជាជាតិបានឈានដល់ចំណុចកំពូលរបស់ពួកគេ។ ជីវិតមនុស្សបានឈានដល់ ចំណុចកំពូលហើយ។ វិទ្យាសាស្ត្របានឈានដល់ចំណុចកំពូលរបស់វា។ យើង បានរៀបចំ និងបង្កើតព្រះវិហារធំៗ ពង្រឹងគ្រូអធិប្បាយរបស់យើង និងរៀបចំពួកគេ រួមគ្នា ថាពួកគេដឹងពីរបៀបប្រើកិរិយាស័ព្ទ និងគុណកិរិយា និងសំឡេងរបស់ពួកគេ និង—និងស្រះទាំងអស់របស់ពួកគេ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅក្នុងចិត្តវិទ្យា ដើម្បី ទាក់ទងមនុស្ស។ ប៉ុន្តែ នោះមិនមែនជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល!

60 “ដោយនូវឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ ពួកគេនឹងដេញអារក្សចេញ។ ពួកគេនឹងនិយាយ ភាសាថ្មី។ បើសត្វពស់ចឹកគឺវាមិនធ្វើទុក្ខពួកគេទេ។ ប្រសិនបើគេដាក់ដៃលើ អ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។” ពិភពលោកត្រូវការអ្នកនាំសារដែលមាន សារ ដើម្បីប្រាប់អ្វីមួយ ហើយដឹងថាសារនោះមកពីណា ហើយវាមកពីនរណា។

61 ប៉ុលរ៉េវ៉ូលូស៊ីន នៅពេលគាត់ឡើងលើសេះរបស់គាត់ បុរសក្លាហាន ជាមនុស្ស ដែលមានក្នុងប្រវត្តិដ៏រាបណាប្រជាជាតិមានប្រវត្តិសាស្ត្រ។ គាត់បានធ្វើដំណើរ ដ៏គួរឲ្យកត់សម្គាល់នោះចេញពីជំហានក្រុមជំនុំ ដោយមានសារដែលធ្វើឲ្យ អ្នករាល់គ្នាភ្ញាក់ផ្អើល ពីអ្នកក្របំផុតទៅជាអ្នកមានបំផុត ពីកសិករទៅអ្នកជំនួញ

“ជនជាតិអង់គ្លេសមកដល់ហើយ!” ហើយអ្នកកត់នាទីបានត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការ វាយប្រយុទ្ធ។ ហើយប្រជាជាតិដ៏អស្ចារ្យនេះត្រូវបានសង្គ្រោះ។

62 ប្រសិនបើមរតករបស់ព្រះ ប្រសិនបើមនុស្សនេះដែលព្រះបានសុគតសម្រាប់ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំនេះដែលត្រូវបានហៅដោយព្រះនាមទ្រង់ យើងត្រូវតែមាន អ្នកនាំសារដែលមានសារពីបល្ល័ង្ក ដើម្បីជួបបញ្ហាប្រឈមនៃថ្ងៃនេះ។ មានកូលី យ៉ាត ប៉ុន្តែព្រះប្រាកដជានឹងមានជាវិឌុវនៅកន្លែងណាមួយ។ យើងត្រូវជួបការ ទំនាក់ទំនង។ យើងត្រូវតែមាន...យើងត្រូវតែមានសារ។

63 យើងទៅ ប៉ុន្តែគ្មានអ្វីត្រូវនិយាយទេ។ វាបញ្ជាក់ថា ពេលយើងមកដល់ កន្លែងមួយដែលមានប្រជាជាតិមួយ ឬប្រជាជនដែលបដិសេធព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាមិនមែនជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ហើយឈរនៅចំពោះមុខអ្នកបំរើព្រះដែល មានបញ្ហាបំផុតរបស់យើងនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ហើយបន្ទាប់មកក្នុងក្រុមជំនុំដ៏ អស្ចារ្យរបស់យើង ការរកឃើញក្រដាសកុម្មុយនិស្តម៉ៃ ឬសាមសិបឆ្នាំ ថាពួកគេ ជាសមាជិកនៃបក្សកុម្មុយនិស្ត នៅក្នុងព្រះវិហាររូបរូមរបស់យើង។ តើយើងធ្វើ យ៉ាងម៉េច? វាបង្ហាញថាពួកគេបានរត់ដោយគ្មានសារ។ ការលក់សិទ្ធិពីកំណើត របស់ជាតិ លក់ចេញនូវសិទ្ធិពីកំណើតជាប្រចាំរបស់ក្រុមជំនុំ។

64 វាទាំងអស់បានឈានដល់ការប្រកួត។ វាបានមកដល់កន្លែងមួយដែលក្រុម ជំនុំតូចដែលបានជឿសារ ហើយឈរលើជើងទាំងពីរ ដោយភ្នែករបស់ពួកគេផ្ដោត លើលើឆ្មាង នៅក្នុងបេះដូងរបស់ពួកគេ ការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ កំពុងឆេះ! វាមកដល់កន្លែងដែលប្រជាជាតិនានាត្រូវតែទទួលស្គាល់វា។ វាគឺជា ការប្រកួតមួយ។ គ្មានអ្វីចម្លែកទេដែលពួកជំនុំ...នៅពេលដែលក្រុមប្រឹក្សាព្រះវិហារ វាមានភាពកក់ក្តៅជាមួយកុម្មុយនិស្ត គ្មានអ្វីដែលគួរឱ្យឆ្ងល់ឡើយ ដែលពួកគេ មិនអាចជឿលើការអស្ចារ្យ។ គ្មានអ្វីដែលគួរឱ្យឆ្ងល់ឡើយ ដែលពួកគេមិនជឿ លើការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ពួកគេគ្មានសារអ្វីក្នុងចិត្តឡើយ ទោះបីពួកគេខំប្រឹង យ៉ាងណាក៏ដោយ។

65 ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចូលមកក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស គាត់នឹងជឿថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានរស់ពីសុគតឡើងវិញហើយ ហើយទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ក្នុងគាត់ ដើម្បីធ្វើ និងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យដែលទ្រង់យាងមកធ្វើ។ ឆន្ទៈ ព្រះទ័យ របស់ព្រះតាមរយៈជីវិតរបស់មនុស្ស។

66 ប៉ុន្តែបញ្ហាគឺ យើងរត់ យើងទៅដោយគ្មានសារ។ យើងទៅជាមួយទេវវិទ្យា។ យើងទៅជាមួយប្រភេទនៃការបកស្រាយតាមព្រះវិហារមួយចំនួននៃបទគម្ពីរ។

67 យើងត្រូវតែទៅជាមួយការរស់ឡើងវិញ! “ចូរទៅប្រាប់សិស្សរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំនឹងរៀបចំព្រះវិហារថ្មី?” ទេ លោក! “ចូរទៅប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ។” នោះជាសារទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅព្រឹកនេះថា ព្រះយេស៊ូវមិនសុគត់ទេ។ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ ហើយអស្ចារ្យ និងមានអំណាចដូចសព្វថ្ងៃនេះ។

68 យើងមានសារព្រមានជាច្រើន ដើម្បីត្រៀមខ្លួន ប៉ុលរីវ៉ែសនិងបុរសដ៏អស្ចារ្យដទៃទៀត ព្រមទាំងសង្គ្រាម និងព្យុះ និងអ្វីៗជាច្រើន។

69 បន្ទាប់មក ព្រះក៏បញ្ជូនសារនៃការល្អលោមផងដែរ។ នេះជាសារនៃការល្អលោម។

70 មួយរយៈមុន ពេលពួកគេមានជាប់ជាឈឺឈាមនៅភាគខាងត្បូង។ បូបាននាំយកមកពីអាហ្វ្រិកខាងត្បូងពីដើមកំណើត ដែលយើងហៅថាសព្វថ្ងៃនេះ “បុរសស្បែកខ្មៅ” ហើយពួកគេបាននាំពួកគេមកទីនេះ ហើយលក់ពួកគេទៅឱ្យជនជាតិអាមេរិកនៅភាគខាងត្បូង ដើម្បីយកពួកគេធ្វើជាទាសករ។

71 ការបះបោរដ៏អស្ចារ្យអំពីវានៅក្នុងទ្វីបអាហ្វ្រិកសព្វថ្ងៃនេះ ការធ្វើឃាតជាដើម។ ពួកគេកំពុងតស៊ូដើម្បីសេរីភាពរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមានសិទ្ធិតស៊ូដើម្បីវា។ ព្រះបានបង្កើតមនុស្ស មនុស្សបានបង្កើតទាសករ។ វាមិនមានបំណងចឹងទេ។

72 កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ខ្ញុំបាននៅក្នុងហាង កូលីស្យូម ឬសារមន្ទីរដ៏អស្ចារ្យ។ ខ្ញុំកំពុងដើរជុំវិញ មើលរូបភាព និងវត្ថុផ្សេងៗ ព្រោះខ្ញុំកោតសរសើរសិល្បៈ។ ខ្ញុំគិតថាព្រះគឺនៅក្នុងសិល្បៈ។ ហើយខ្ញុំក៏ដើរឡើងទៅ ហើយខ្ញុំសង្កេតឃើញថាមានបុរសជនជាតិនីប្រ្លាម្នាក់ គាត់មានវ័យចំណាស់ឈរឱបស្មាគាត់ សក់ត្រង់បន្តិចនៅខាងក្រោយក្បាល។ គាត់ពាក់មួករបស់គាត់។ ហើយគាត់កំពុងដើរជុំវិញ ហើយមានអ្វីមួយក្នុងលក្ខណៈនោះ ដោយមើលជុំវិញ ដូចជាប្រសិនបើគាត់កំពុងមើល ឬរកមើលអ្វីមួយនៅក្នុងសារមន្ទីរ។ ខ្ញុំឈរមើលគាត់បន្តិច។

73 ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក គាត់ក៏មកដល់ប្រអប់តូចមួយនៅទីនោះ។ គាត់មើលទៅហើយគាត់ភ្ញាក់ផ្អើល ហើយភ្នែកគាត់ភ្លឺ។ គាត់បានលោតចេញពីប្រអប់មួយនាទី ដោះមួកតូចរបស់គាត់កាន់វានៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ ហើយខ្ញុំបានមើលគាត់។ ហើយនៅពេលដែលងងឹតក៏អានក្បាលរបស់គាត់ ទឹកភ្នែកចាប់ផ្តើមស្រក់ចេញពីថ្ពាល់របស់គាត់។ ហើយខ្ញុំបានមើលគាត់ដោយការភ្ញាក់ផ្អើលបន្តិច។

74 ហើយខ្ញុំគិតថា “ខ្ញុំចង់ដឹងថាមនុស្សចាស់នោះរំភើបចិត្តអំពីអ្វី?” ខ្ញុំដើរមកខាងនេះ ហើយមើលទៅសម្រាប់ខ្ញុំវាដូចជាស្លៀកពាក់នៅទីនោះ។

75 ហើយខ្ញុំបានក្រឡេកមើលគាត់ដែលឈរនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានដើរទៅក្បែរ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ជំរាបសួរ លោកពូ?”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “សុខសប្បាយទេ លោក?”

76 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំអ្នកបំរើព្រះ។ ខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលពេលឃើញអ្នកអធិស្ឋាននៅកន្លែងនេះ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងជឿថាអ្នកជាគ្រីស្ទាន។”

គាត់បាននិយាយថា “បាទ គឺខ្ញុំ លោក?”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នករំភើបអ្វីម៉្លេះ?”

77 គាត់បាននិយាយថា “មកនេះ។” ហើយខ្ញុំបានដើរជាមួយមិត្តចាស់នៅទីនោះ។ គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកឃើញសម្លៀកបំពាក់នោះទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ លោក?”

គាត់បាននិយាយថា “ឃើញចំណុចកន្លែងហ្នឹងទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ ឃើញ។”

បាននិយាយថា “ដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅចំហៀងខ្ញុំ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើកន្លែងលំបាកនោះជាអ្វី?”

78 គាត់បាននិយាយថា “ខ្សែក្រវ៉ាត់ទាសករបានរុំជុំវិញទីនោះ ថ្ងៃមួយ។ ហើយនោះគឺជាឈាមរបស់ អំប្រាហាំ លីងខុន។” គាត់បាននិយាយថា “ឈាមរបស់គាត់បានយកខ្សែក្រវ៉ាត់ទាសករចេញពីខ្ញុំ។” បាននិយាយថា “វាមិនធ្វើអោយអ្នករំភើប ទេឬ?”

79 ខ្ញុំឈរនៅទីនោះដោយភ្ញាក់ផ្អើល។ ខ្ញុំគិត “ប្រសិនបើឈាមរបស់ អំប្រាហាំ លីងខុន នឹងអាចឱ្យរើប—ខ្ញុំបម្រើដោយសារការដកខ្សែក្រវាត់ទាសករចេញពី គាត់ តើព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើអ្វីចំពោះមនុស្សដូច រ៉ូសេឡា នៅ ទីនេះ ដែលជាទាសករនៃការញៀនស្រា សម្រាប់ខ្ញុំ ស្លាប់ទៅជាមនុស្សទុរិត?” ទ្រង់បានយកខ្សែក្រវាត់ទាសករនៃអំប្រាហមចេញពីចិត្តខ្ញុំ។ តើវាមិនធ្វើឱ្យរើប ទេមនុស្សអើយ? មិនធ្វើឱ្យគាត់មានអារម្មណ៍ប្លែកទេ? មិនធ្វើឱ្យគាត់គោរព ពេលគាត់គិតវាទេឬ? អ្នកមិនអាចមើលឃើញដើមឈើដោយមិនឱនក្បាល ដោយ ដឹងថាព្រះយេស៊ូវបានប្រោសលោះជីវិតអ្នកនៅលើដើមឈើនោះ។

80 នៅពេលយើងបន្ត បន្តិច ជាមួយទាសករ និងគំនិតរបស់យើង។ មានសេចក្តី ប្រកាសមួយ ការរំដោះសេចក្តីប្រកាស ដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខា។ ហើយ ពួកទាសករនឹងមានសេរីភាពនៅថ្ងៃណាមួយ។ អ្នកមិនដឹងទេ អូ ប្រសិនបើអ្នក មិនធ្លាប់បានជួបព្រះគ្រីស្ទទេ នោះអ្នកមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាចំពោះពួក ខ្ញុំបម្រើនោះទេ។ នៅពេលដែលវាបានទៅ ដំណឹងព្រះពេញទឹកដី ថា “អ្នកនឹង មានសេរីភាពនៅថ្ងៃបែបនេះ ហើយនៅពេលថ្ងៃ។ អ្នកនឹងមានសេរីភាព។ អ្នកនឹង មិនត្រូវពាក់ខ្សែក្រវាត់ទាសករទៀតទេ ហើយអ្នកក៏នឹងមិនទទួលបានការវាយទៀត ដែរ។ ប៉ុន្តែអ្នកមានសេរីភាព ហើយអ្នកគឺជាពលរដ្ឋនៃសហរដ្ឋអាមេរិកដ៏អស្ចារ្យ នេះ។ អ្នកមិនមែនជាទាសករទៀតទេ បន្ទាប់ពីពន្លឺថ្ងៃនៅពេលព្រឹកជាក់លាក់។” អូ ដោយមានការទន្ទឹងរង់ចាំដ៏អស្ចារ្យ ពួកគេបានរង់ចាំ។

81 បើមនុស្សមានបាបឃើញតែប៉ុណ្ណឹង! បើមនុស្សមានបាបនឹងពូតែដំណឹងល្អ! មិនមែនជាការចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំទេ តែជាការផ្សាយដំណឹងល្អដែលអ្នកអាចរួចពី បាប ដែលអ្នកអាចរួចពីជំងឺរបស់អ្នក។ “នៅពេលវេលាជាក់លាក់មួយ” នោះជា ពេលដែលអ្នកជឿ។

82 អ្នកដឹងទេ ទាសករទាំងនោះរើបខ្លាំងណាស់ ហើយនៅក្រោមការទន្ទឹងរង់ចាំ បែបនេះ ដោយរង់ចាំដល់ម៉ោងដែលពួកគេនឹងមានសេរីភាព។ រហូតដល់ ពួកគេ ប្រាប់ខ្ញុំថា ពួកគេបានប្រមូលផ្តុំនៅខាងក្រោមភ្នំមួយ ម្តាយនិងកូនតូចទាំងអស់ បានប្រមូលផ្តុំគ្នា ហើយខ្លះចាស់។ ហើយពួកគេបានឡើងទៅលើកំពូលភ្នំប្រហែល ពាក់កណ្តាលអប្រាស្រ័យ។ គេដឹងថាពេលថ្ងៃរះហើយព្រះអាទិត្យរះថាគេនឹងមាន សេរីភាព។ វាមិនចំណាយពេលជាងកន្លះនាទីដើម្បីបញ្ចេញពន្លឺព្រះអាទិត្យពី

កំពូលភ្នំ ប៉ុន្តែពួកគេខ្លះបានឡើងលើកំពូលភ្នំ សម្លឹងមើល និងមើល។ “អូ ពេល ព្រះអាទិត្យរះ យើងមានសេរីភាព។” នោះគឺជាបុ-ត្រា... ឬ ព្រះ-អា-ទិត្យ។

83 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលបុ-ត្រាងើបឡើងនៅថ្ងៃណាមួយ! ហើយនៅពេលដែល បុ-ត្រាលេចឡើងប្រហែលដប់ប្រាំបួនរយឆ្នាំមុន ទ្រង់បានបំបែកខ្សែក្រវាត់ទាសករ ទាំងអស់ ទ្រង់បានដោះលែងឈ្លឹយទាំងអស់ ទ្រង់បានប្រោសជំងឺគ្រប់យ៉ាង ទ្រង់ប្រទានសេរីភាពដល់អស់អ្នកដែលជាប់ក្នុងចំណង។ តើយើងគួរឡើងទៅខ្ពស់ ដោយរបៀបណាដើម្បីមើល!

84 ហើយពេលព្រះអាទិត្យរះឡើង ដំបូង បុរសនោះនៅទីខ្ពស់បំផុតបានឃើញ វា ហើយគាត់បានស្រែកទៅកាន់មនុស្សបន្ទាប់ “យើងមានសេរីភាពហើយ!” បុរសបន្ទាប់ក៏ស្រែកប្រាប់បុរសដែលនៅឆ្ងាយពីភ្នំថា “យើងមានសេរីភាពហើយ!” ទាល់តែមកដល់ជំរំ “យើងមានសេរីភាពហើយ!” ព្រោះថាព្រះអាទិត្យកំពុងរះ ពួកគេ កំពុងរង់ចាំ រង់ចាំ រង់ចាំម៉ោងនោះ។

85 តើយើងត្រូវរង់ចាំប៉ុន្មានទៀតនៅថ្ងៃនេះ សម្រាប់បុ-ត្រានៃព្រះ។ យើងរួចពី បាប។ យើងរួចផុតពីនេក។ យើងរួចផុតពីទម្លាប់។ យើងរួចផុតពីការជក់បារី សេព គ្រឿងស្រវឹង ព្រោះព្រះបុ-ត្រានៃព្រះបានប្រោសមនុស្សឡើងពីផ្ទុវ ហើយបានបំបែក គ្រប់ទាំងខ្សែ។ រាល់ការប្តោលទោសបានបាត់! បំណុលត្រូវបានបង់។ ការពិន័យ ត្រូវបានបង់។ អំពើបាបត្រូវបានលាងចេញ ហើយយើងមានសេរីភាព។ អូ យើង ជាមនុស្ស មានសេរីភាពហើយ! មិនជាទាសករទៀតទេ? មានសេរីភាព នៅពេល ដែលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះរស់ឡើងវិញជាមួយនឹងការព្យាបាលនៅស្ថាប័នរបស់ទ្រង់!

86 ថ្ងៃណាមួយ ទ្រង់នឹងងើបឡើងពីបល្ល័ង្ក ត្រលប់មកផែនដីវិញ។ ហើយ បន្ទាប់មកយើងនឹងរួចផុតពីការឈឺចាប់ និងការល្បួងទាំងអស់ បានរួចផុតពី ការឈឺចាប់ក្នុងជីវិតរមែងស្លាប់ទាំងអស់ និងអ្វីក៏ដោយដែលទៅជាមួយជីវិតរមែង ស្លាប់ ដើម្បីរស់នៅជាមួយទ្រង់ជារៀងរហូត។ យើងនឹងមានសេរីភាព។ “ទៅ ប្រាប់” នោះជារឿងដែលត្រូវធ្វើ។

87 នៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរ មានឆ្នាំសេរីភាពមកដល់។ ប្រជាជនដែលត្រូវ បានគេលក់ចេញសម្រាប់បំណុលដែលពួកគេជំពាក់ ពួកគេជំពាក់បំណុលគេ មិនអាចសងបាន ទើបគេទៅលក់ខ្លួនឲ្យក្លាយជាទាសករ។ ហើយពួកគេត្រូវ ធ្វើជាទាសកររបស់ពួកគេ ជាទាសកររបស់ពួកគេអស់មួយជីវិត។ ប៉ុន្តែ ជារឿយ

ៗ មានថ្ងៃនៃព្រះគុណដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាឆ្នាំសេរីភាព។ លុះចូលឆ្នាំ ប្រោសលោះហើយ មានសង្ស័យទៅផ្លូវត្រៃ។ ហើយត្រៃនោះតំណាងឲ្យអ្នកបម្រើ គ្រប់រូប ទោះបីគាត់បម្រើយូរប៉ុណ្ណា ហើយគាត់ត្រូវបម្រើយូរប៉ុណ្ណាក៏ដោយ ពេល ដែលត្រៃបន្លឺឡើង អ្នកបម្រើនោះបានរួចខ្លួន។ គាត់អាចដាក់ចប់ហើយទៅផ្ទះកូន គាត់។ គាត់មិនត្រូវធ្វើការទៀតទេ ព្រោះគាត់មានសេរីភាពនៅពេលដែលសំឡេង ប្រោសលោះបន្លឺឡើង។ ត្រៃនោះមិនបានបញ្ចេញសំឡេងមិនច្បាស់លាស់ទេ ប៉ុន្តែ វាបានផ្តល់សំឡេងជាក់លាក់។ ហើយបុរសនោះអាចដាក់ឧបករណ៍របស់គាត់ ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញរួចពីទោសភាព។

88 ព្រឹកនេះ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ហើយបើត្រៃបញ្ចេញសំឡេងមិនច្បាស់ តើន រណានឹងដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី?” ប្រសិនបើព្រះគម្ពីរបានអធិប្បាយថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បានរស់ពីសុគតឡើងវិញ ទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត ហើយត្រៃដែលយើងកំពុងឮសព្វថ្ងៃបានបន្លឺឡើងថា “ថ្ងៃនៃអព្វកហេតុត្រូវបាន កន្លងផុតទៅ មិនមានអ្វីដែលជាការព្យាបាលដ៏ទៃវេរភាព” តើអ្នកណានឹងដឹងពី របៀបរៀបចំខ្លួន?

89 អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ គឺអ្នកនាំសារដែលត្រូវបានរើសតាំងមកពីព្រះ! “ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញហើយ! ទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀង រហូត!” នោះគឺជាសារនៃថ្ងៃនេះ។

90 អូ មានសារដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែបុណ្យអ៊ីស្ទើរបានបិទបាំងពួកគេទាំងអស់! សារដ៏ អស្ចារ្យ បុណ្យអ៊ីស្ទើរគឺទាំងអស់អំពីវា! ពេលស្លាប់... ត្រូវបានរៀបចំឡើងដែលជាស ត្រូវចុងក្រោយ... យើងបានឃើញដំងើបានជាសះស្បើយនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ យើងបានឃើញអព្វកហេតុដែលបានធ្វើនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ មានការនិមិត្ត មកក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ប៉ុន្តែគ្រប់គ្នាបានទៅកាន់ផ្ទះ ដោយឆ្ងល់ថាតើគាត់នឹង រស់ឡើងវិញឬអត់។ ប៉ុន្តែនៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរ នៅពេលដែលពួកសិស្សទាំងនេះ បានទទួលសារដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលមនុស្សគ្រប់រូបអាចទទួលបាន តើពួកគេទទួល បានអ្វីខ្លះ? “ចូរទៅប្រាប់សិស្សរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញហើយ!” សេចក្តីស្តាប់ ត្រូវបានសញ្ជ័យ!

91 នៅលើផែនដីនេះ គ្មាននរណាម្នាក់ គ្មានហោរា គ្មានមនុស្សអស្ចារ្យ គ្មាន អ្នកបរិសុទ្ធ អាចយកឈ្នះបានឡើយ... ពួកគេអាចយកឈ្នះដំងើបានដោយ

ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ ពួកគេអាចយកឈ្នះពេលវេលា ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយបានដឹងមុនអំពីអ្វីដែលនឹងមកដល់។ ពួកគេអាចយកឈ្នះវាបាន។ ប៉ុន្តែ មិនដែលមានបុរសដែលត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយការចាក់ប្រេងតាំងពីព្រះ បែបនេះទេ ដែលអាចធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះបាន “ខ្ញុំអាចដាក់ជីវិតខ្ញុំចុះ ខ្ញុំនឹង យកវាម្តងទៀត។ ហែករូបកាយនេះចុះ ខ្ញុំនឹងលើកវាឡើងនៅថ្ងៃទីបី។” មិនដែល មានបុរសណាអាចនិយាយបែបនេះបានឡើយ។ ហើយគេឆ្ងល់ក្នុងចិត្តថា តើរឿង នេះពិតឬអត់។

92 ប៉ុន្តែនៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរ ពួកគេបានទទួលសារមួយ “ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅក្នុង ពិភពលោកទាំងមូល ហើយប្រកាសដំណឹងល្អដល់មនុស្សទាំងអស់។ ខ្ញុំបាន រស់ឡើងវិញហើយ។ មែនហើយ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃ ពិភពលោក។ អ្នកណាដែលជឿ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនឹងបានសង្គ្រោះ អ្នកណាដែលមិនជឿនឹងត្រូវជាប់ទោស។ ហើយទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាម អស់អ្នកដែលជឿ។ ដោយក្នុងឈ្មោះខ្ញុំ ពួកគេនឹងដេញអារក្ស ពួកគេនឹងនិយាយ ភាសាថ្មី។ ប្រសិនបើគេចាប់ពស់ ឬដឹករបស់ដែលពុល វាមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ ពួកគេឡើយ ប្រសិនបើពួកគេដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ ពួកគេនឹងជាឡើងវិញ។” សារ បុណ្យអ៊ីស្ទើរ វាគឺជាសារដ៏ឆ្លើមមួយក្នុងចំណោមសារដែលលេចធ្លោជាងគេនៅ ទីនោះ។ សេចក្តីស្លាប់ត្រូវបានគ្រប់គ្រង!

93 យើងគិតពីអ្នកឈ្នះ។ ណាប៉ូឡេអុងនៅអាយុសាមសិបបីឆ្នាំបានគ្រប់គ្រង ពិភពលោក។ ទ្រង់បានយកឈ្នះពិភពលោក ទ្រង់វាយគ្រប់ជាតិសាសន៍ដែល ត្រូវវាយនឹងរំពាត់។ ហើយគាត់ធ្លាក់ទឹកចិត្តខ្លាំងណាស់ ព្រោះគ្មានអ្នកណាតទល់ ទៀតទេ គាត់អង្គុយយំ។ គ្មានអ្នកណាវាយគ្នានោះទេ ប៉ុន្តែគាត់លេងច្បាប់ហ្គេម ដោយអយុត្តិធម៌។ ស្រីពេស្យាវាប់ម៉ឺននាក់ដើរតាមកងទ័ពរបស់គាត់ គាត់ទៅ ដោយកាំភ្លើងនិងដាវ។ នៅអាយុសាមសិបបីគាត់បានគ្រប់គ្រងពិភពលោក។ ប៉ុន្តែគាត់ធ្លាប់ជាអ្នកហាមព្រាម ហើយបានស្លាប់ជាអ្នកញៀនស្រាខ្លាំង ព្រោះគាត់ លេងល្បែងនេះដោយអយុត្តិធម៌។ គាត់ភ្លេចសារ។ គាត់បានឈ្នះ ប៉ុន្តែគាត់បាន ភ្លេចសារនោះ។ គាត់បានទៅ ប៉ុន្តែគាត់ភ្លេចថាគាត់ទៅដើម្បីអ្វី។

94 ដូចក្មេងតូចដែលរត់ប្រណាំង ដូចជាព្រះវិហារកំពុងដំណើរការនៅថ្ងៃនេះ ដូច មនុស្សរត់ ដូចប្រជាជាតិកំពុងរត់! ជម្រករបស់យើងមិនមែនជាគ្រាប់បែកបរមាណូ

ទេ ជម្រករបស់យើងគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។

95 ណាប៉ូឡេអុងបានភ្លេចរឿងសំខាន់ៗ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះគាត់? គាត់ស្លាប់ទាំងស្រុង ទាំងស្រវឹងស្រា។ ហេតុអ្វី? គាត់មិនបានលេងហ្គេមត្រឹមត្រូវទេ ទោះបីជាគាត់បានយកឈ្នះពិភពលោក ផ្នែកសាច់ឈាមក៏ដោយ ។ គាត់បានរៀបចំកងទ័ព។ គាត់ជាអ្នកពូកែខាងយោធា គាត់បានយកគ្រប់ជាតិសាសន៍ ហើយធ្វើកិច្ចការទាំងអស់ (ថាគាត់) ថាគ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើបាន ឬមិនធ្លាប់ធ្វើដូចគាត់ ប៉ុន្តែគាត់បានភ្លេចថាសារពិតគឺជាអ្វី។ គាត់បានយកវា ហើយមានកម្លាំងទ័ពរបស់គាត់ ប៉ុន្តែគាត់ភ្លេចកម្លាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់។

96 កម្លាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់គឺជាការលូងលោមរបស់យើង។ យើងមិនមានកម្លាំងផ្សេងទៀតទេ។ គ្មានទីពឹងផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំមាន អត់ទេ! ព្រះមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា! យកជីវិតខ្ញុំ ប៉ុន្តែកុំឲ្យខ្ញុំភ្លេចពីទីណាដែលកម្លាំងរបស់ខ្ញុំមក។ វាមកពីព្រះអម្ចាស់! ខ្ញុំមិនចង់បានរបស់ល្អៗនៃពិភពលោកទេ។ ខ្ញុំចង់បានព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំចង់ឱ្យការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ឆេះនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។

97 ខុសគ្នាយ៉ាងដូចម្តេចពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅវ័យសាមសិបបី! នៅអាយុសាមសិបបីឆ្នាំ ព្រះយេស៊ូវជាម្ចាស់នៃអ្វីៗទាំងអស់ ទ្រង់បានបង្កើតពិភពលោក។ ហើយទ្រង់គង់នៅក្នុងពិភពលោក ហើយពិភពលោកមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ។ ទ្រង់មិនដែលធ្វើឲ្យខ្លួនឯងគ្មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះនោះទេ។ ទ្រង់មិនដែលប្រមូលបុរសយោធាទេ។ ទ្រង់មិនដែលរៀបចំព្រះវិហារណាមួយឡើយ។ ទ្រង់មិនដែលដាក់ឈ្មោះដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ទ្រង់ផ្ទាល់ឡើយ។ ទ្រង់មិនដែលចេញមកដោយអ្នកអាងអំពីគោលលទ្ធិ ទេវវិទ្យា ជាដើម។ មិនដែលមានកំណត់ត្រាអំពីទ្រង់ធ្លាប់ចូលទៅក្នុងសាលាទ្រឹស្តីណាមួយឡើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានព្រះ។ ទ្រង់មានព្រះ។ ហើយនៅព្រះជន្មសាមសិបបីឆ្នាំ ទ្រង់បានយកឈ្នះគ្រប់អារក្សដែលជាប់ក្បាលចេញពីនរក។ ទ្រង់បានយកឈ្នះជំងឺ។ ទ្រង់បានយកឈ្នះអបិយជំនឿ។ ទ្រង់បានយកឈ្នះអារក្ស។ ទ្រង់បានឈ្នះសេចក្តីស្លាប់។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់សុគតនៅឈើឆ្កាង ទ្រង់បានយាងចុះទៅក្នុងរណ្តៅនៃនរក ហើយបានយកឈ្នះនរក។

98 ហើយនៅព្រឹកបុណ្យអ៊ុស្ទ័រ ទ្រង់បានយកឈ្នះផ្ទះ។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់លេងច្បាប់នៃហ្គេមបានត្រឹមត្រូវ ដំណើរការជាមួយសារ។ ទ្រង់គឺ ទ្រង់បានទៅ! “ទៅ!” ព្រះបានចាត់ទ្រង់មក ហើយទ្រង់មានសារមួយដើម្បីប្រាប់ពួកគេ។ ហើយជាមួយនឹង

សារដែលព្រះប្រទានដល់ទ្រង់ ទ្រង់បានយកឈ្នះអំណាចរបស់សាតាំង។ ទ្រង់បានយកឈ្នះជំងឺ។ ទ្រង់បានឈ្នះសេចក្តីស្លាប់។ ទ្រង់បានយកឈ្នះនរក។ ទ្រង់បានយកឈ្នះផ្លូវ។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់បានទៅ! “ទៅប្រាប់!” “ខ្ញុំតែងតែធ្វើអ្វីដែលព្រះបិតារបស់ខ្ញុំបង្ហាញខ្ញុំឱ្យធ្វើ។ ខ្ញុំមិនធ្វើអ្វីក្រៅពីអ្វីដែលទ្រង់ប្រាប់ខ្ញុំឱ្យធ្វើទេ។”

99 មុនពេលទ្រង់សោយទិវង្គត ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដូចជាព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំមកយ៉ាងណា នោះខ្ញុំក៏ចាត់អ្នករាល់គ្នាទៅដូច្នោះដែរ។” មិនកេនមនុស្សដោយកម្លាំងយោធា មិនដាក់ពេលវេលាទាំងអស់របស់អ្នកថាអ្នកណានឹងក្លាយជាប្រធានាធិបតី។ វាប្រហែលជាចាំបាច់ ប៉ុន្តែវាមិនសំខាន់ក្នុងរឿងនេះទេ។ ពិភពលោកបានចាត់ទៅហើយ។ យើងបានទទួលសារមួយ នោះគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ ហើយទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

100 កាលពីម្សិលមិញនៅក្នុងបន្ទប់សវនាការតូចមួយ ពួកគេកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យខ្ញុំនិយាយអ្វីដែលមិនត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សក្បត់ទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្មោះត្រង់។ ហើយអ្នកមិនអាចនិយាយទៀតទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលជាការពិត។”

101 មានបុរសម្នាក់នៅជាមួយខ្ញុំនិយាយថា “បើមនុស្សប្រុសនិយាយជាមួយខ្ញុំបែបនេះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចង់បោះសៀវភៅដាក់គាត់។”

102 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ លោក។ អត់ទេ វាមិនត្រឹមត្រូវទេ។ នោះមិនមែនជាវិធីដើម្បីចូលទៅជិតនោះទេ។ មិនត្រឹមត្រូវទេ។”

103 គាត់បាននិយាយថា “ចុះហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនដឹងរឿងទាំងនេះ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនៅទីនោះមិនធ្វើបែបនេះ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំចំណាយពេលបម្រើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។”

104 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ មនុស្សខ្វាក់មើលមិនឃើញ! “ដូចដែលព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំឱ្យមក” ព្រះបិតាចាត់ទ្រង់ ទ្រង់បានយាងទៅ។ ទ្រង់មានសារប្រាប់ប្រជាជន។ ហើយក្នុងម៉ោងនៃសេចក្តីស្លាប់ ទ្រង់បានឈ្នះសេចក្តីស្លាប់ ហើយទ្រង់បានឈ្នះនរក ហើយទ្រង់បានយកឈ្នះផ្លូវ។ “ដូចដែលព្រះវរបិតាបានចាត់ខ្ញុំមកជាមួយនឹងសារ ខ្ញុំចាត់អ្នកជាមួយនឹងសារ មិនមែនដើម្បីកសាងព្រះវិហារ

អង្គការទេ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ហើយបង្ហាញពី ព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែល ជឿ។ ក្នុងនាមយើង គេនឹងបណ្តេញអារក្សចេញ ចេះនិយាយភាសាថ្មី ចាប់ពស់។” ហើយនៅពេលដែលរូបកាយរបស់យើងទៅកាន់ផ្លូវ ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើ ទ្រង់បាន ឈ្នះទាំងសេចក្តីស្លាប់ នរក និងផ្លូវ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកឈ្នះដ៏អស្ចារ្យ។

105 ទ្រង់បញ្ជូនមកឱ្យយើងជាមួយនឹងសាររបស់ទ្រង់។ តោះទៅជាមួយសារ ទៅជាមួយអ្វីដែលត្រូវប្រាប់។ “ទៅ ប្រាប់!” មិនរត់បានតែមិនអាចប្រាប់អ្វីបានទេ ចូរយកវាមកដាក់ក្នុងចិត្តខ្លួនឯងសិន។

106 ពេលឡើងមកអធិស្ឋាន នៅព្រឹកនេះ កុំមកដោយអចេតនា។ មកជាមួយ សារនៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នក “ខ្ញុំជាអ្នកដែលបានស្លាប់ ហើយមានជីវិតឡើងវិញ។ ខ្ញុំជាអ្នកផ្តល់សារ ‘ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអ្នកដែលជឿ។’” ប្រសិនបើព្រះ ដ៏មានមហិទ្ធិប្រដូចទទួលយក—ទារកតូចមានភ្នែកឡើងបាន ហើយបង្វែរការ មើលឃើញរបស់គាត់មកជាធម្មតាវិញ ព្រះអាចយកកូន ទារកកើតមក មិនដែល ឃើញក្នុងជីវិត ហើយអាយុដប់ប្រាំមួយឆ្នាំ ព្យាបាលភ្នែករបស់គាត់ឱ្យភ្លឺវិញ ព្រះ អាចយកទុក្ខវេទនារបស់មនុស្សដែលស៊ីដោយមហារីកបាន...

107 ហើយដោយសារតែសារនោះគឺត្រឹមត្រូវ ដោយសារតែព្រះបានបញ្ជូនសារ ដោយសារតែព្រះជាម្ចាស់បានចាត់អ្នកនាំសារ គ្មានការសង្ស័យទេថាគ្រប់កំឡើង នរកនឹងត្រូវបាញ់មកលើគាត់។ ត្រូវហើយ គាត់នឹងជំពប់ដូល ហើយក្រោកឡើង ត្រូវក្បាល ហើយបន្តទៅមុខទៀត។ យើងបានទទួលសារមួយ គ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់ វាបានទេ! ហាលេលូយ៉ា! “នៅលើថ្មនេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារ នរកនឹងមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។” ពួកគេអាចនិយាយអ្វីដែលពួកគេចង់ ធ្វើអ្វី ដែលពួកគេចង់ធ្វើ អារក្សអាចខឹងនិងស្រែកហោរា។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ ឡើងវិញ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ក្នុងយើងសព្វថ្ងៃនេះ!

108 ប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះ បាននិយាយជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិតឡូសាដ៍អស្ចារ្យ ដែលបាន បកប្រែព្រះគម្ពីរពីភាសាអារ៉ាមិច ទៅជាភាសាអង់គ្លេស។ ហើយខ្ញុំបានឃើញ សញ្ញាតូចនោះ ជាសញ្ញារបស់ព្រះនៅទីនោះ ដោយមានចំណុចតូចៗបីនៅក្នុង នោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បណ្ឌិត ឡូសា តើនោះជាអ្វី?”

គាត់បាននិយាយថា “គឺជាព្រះដែលមានលក្ខណៈបី។”

109 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកមានន័យថា ព្រះរស់នៅក្នុងមុខងារបី ដូចជា ព្រះវិបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ?”

110 គាត់បានងើបឡើងហើយមើលមកខ្ញុំ ទឹកភ្នែកហូរនៅក្នុងភ្នែករបស់ ជនជាតិយូដានោះ គាត់បាននិយាយថា “ជឿទេ បងប្រុសប្រាណហាំ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ជាមួយនឹងអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។”

111 គាត់បោះដៃអាចលើខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំឆ្ងល់ពេលឃើញមានរឿងអស្ចារ្យ កំពុងកើតឡើង និងសញ្ញាដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។” បាននិយាយថា “ពួកគេបានប្រាប់ ខ្ញុំថា អ្នកគឺជាហោរា។ ខ្ញុំមិនជឿទេ រហូតមកដល់ពេលនេះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងថាអ្នក គឺជាហោរា។” គាត់បាននិយាយថា “នោះហើយ! នោះជាសារ។ នោះជារឿងដែល នឹងអង្រួនរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។” បាទ។ គាត់បាននិយាយថា “ថ្ងៃណាមួយអ្នក នឹងស្លាប់សម្រាប់វា ក្មេងប្រុស។” បានបន្តថា “អ្នកនឹងដៅចំណាំទីបន្ទាល់របស់ អ្នកជាមួយនឹងរឿងដដែលនោះ។”

112 បុរសដ៏អស្ចារ្យបំផុតម្នាក់ដែលយើងមាន នៅពេលដែល អែសានហៅវ៉ែនិង បុរសដ៏អស្ចារ្យនៃពិភពលោក ហូលីវូដ តារាភាពយន្តគ្រប់ប្រភេទ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដែលអំពៅនាវាកាត់ ប៉ុន្តែបានព្យួរនៅទីនោះក្នុងការប្រជុំ។ គាត់បាននិយាយ ថា “ខ្ញុំមានអាយុសាមសិបឆ្នាំជាង ទទួលបានការបកប្រែនេះ មិនមែនមកពី ហូលីក្រិកទេ ប៉ុន្តែមកពីភាសាអារ៉ាប់មិច។ ត្រង់ពីនោះ ពីភាសាអារ៉ាប់មិច ទៅជា ភាសាអង់គ្លេស។” ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានចំណាយពេលទាំងអស់ នោះ” គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំទើបតែបានដើរចូលទៅក្នុងកន្លែងដែល ខ្ញុំឃើញព្រះនៃព្រះគម្ពីរ ធ្វើការ។” គាត់បាននិយាយថា “អ្នកដឹងទេ បងប្រុសប្រា ណហាំ យើងអាចឃើញទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ ប៉ុន្តែយើងមើលអ្វីដែលសម្លេង នៃសញ្ញាមាន។ យើងជាសាសន៍យូដា យើងឃើញទីសំគាល់មួយ ប៉ុន្តែយើងមើល សំឡេងនៃសញ្ញា។”

113 អូ ហាលេលូយ៉ា! សំឡេងនៃសញ្ញា! ព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់ម៉ូសេថា “បើគេ មិនស្តាប់សម្លេង សំឡេងនៃសញ្ញាទីមួយ បន្ទាប់មកពួកគេនឹងឮសំឡេងនៃសញ្ញា ទីពីរ។” មិនសូវមានសញ្ញាប៉ុន្មានទេ ប៉ុន្តែសំឡេងបានទៅជាមួយវា។

114 ឃើញទេ ជនជាតិយូដានោះ គាត់ដឹងពីអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយអំពី។ គាត់ បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញការយល់ឃើញ ខ្ញុំបានឃើញទីសម្គាល់ ការអស្ចារ្យ

មនុស្សខ្លាចត្រូវបានជាសះស្បើយ និងគ្រប់ប្រភេទនៃសញ្ញាផ្សេងៗគ្នា ប៉ុន្តែខ្ញុំឆ្ងល់ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះខ្ញុំឃើញសំឡេងនៅពីក្រោយវា នឹងមិនកាត់ព្រះជាបីផ្នែកទេ ហើយ និយាយថា ‘ទ្រង់ជាព្រះតែមួយជាព្រះវរបិតា ហើយបន្ទាប់មកជាព្រះរាជបុត្រា...’ គាត់និយាយថា ‘ព្រះជាព្រះ៖ លក្ខណៈបីនៃព្រះ បីមុខងាររបស់ព្រះ។’” បាន និយាយថា “នោះបានបញ្ជាក់។”

115 អូ បងប្រុស យើងបានទទួលសារមួយ! “ចូរទៅ ប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំ! ខ្ញុំ មិនមែនជាអ្នកស្តាប់ទេ ម្នាក់ទៀតជិតស្លាប់ ហើយម្នាក់ទៀតនៅរស់។ ខ្ញុំជាព្រះអង្គ ដែលគង់នៅ ហើយនឹងយាងមក ជាប្អូននិងជាពូជពង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ជា ផ្កាយភ្លឺ និងជាផ្កាយព្រឹក។” បាទ!

116 តើវាមានអ្វីល្អពេលទៅ ទៅធ្វើ បើមិនទាន់មានអ្វីប្រាប់? មានរឿងចង់ប្រាប់ ត្រូវហើយ: “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ស្រឡាញ់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ទ្រង់បានស្លាប់ដើម្បីអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះ។”

117 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលធ្លាប់ចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំ ហើយឃើញទី សំគាល់ដ៏អស្ចារ្យ និងការអស្ចារ្យនៃទ្រង់—នៃការលេចមករបស់ទ្រង់ ពីរបៀបទ្រង់ បានបើកសម្តែង និងអ្វីៗ? នោះជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ដែលបានប្រោសឲ្យរស់ ឡើងវិញ។

118 អ្នកគួរតែឃើញទីសម្គាល់នៃសញ្ញាជាភាសាហេព្រើររបស់វា។ វាជាពន្លឺមួយ ដូចជាបង្គោលភ្លើង ហើយនៅក្នុងនោះមានសញ្ញាតូចៗបី ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលមិនមែនជាមនុស្សបីនាក់។ វាគឺជាព្រះតែមួយដែល រស់នៅក្នុងមុខងារបី។ ព្រះដូចគ្នា! ហាលេលូយ៉ា! ព្រះនៅពីលើអ្នក ព្រះនៅជាមួយ អ្នក ព្រះនៅក្នុងអ្នក។ ការបន្ទាបខ្លួនទ្រង់ដូចគ្នា សម្អាតក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ដើម្បី ទ្រង់អាចមានព្រះជន្មរស់។ ពេលអ្នកកាត់ទ្រង់ជាបំណែកៗ ហើយយកមួយចេញ នៅទីនេះ ហើយមួយនៅទីនេះ មួយនៅទីនោះ វាជាមនុស្សមិនជឿដែលអាចធ្វើ បាន។

119 ខ្ញុំជឿលើការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ។ ហើយទ្រង់តែមួយអង្គគត់ដែលអាចនិយាយបានថា “អំណាចទាំងអស់នៅ ស្ថានសួគ៌ និងផែនដីត្រូវបានប្រគល់មកដៃខ្ញុំ។ អំណាចទាំងអស់នៃស្ថានសួគ៌ និង

ផែនដីត្រូវបានប្រគល់មកដៃរបស់ខ្ញុំ។ ចូរទៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពិភពលោក ហើយ
ជ្រាយដំណឹងល្អដល់មនុស្សទាំងអស់។” ដំណឹងល្អមិនមែនមកដោយពាក្យសម្តី
ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈព្រះចេស្ដានិងការសម្តែងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះ
ជួយអ្នកឱ្យជឿ ព្រះជាម្ចាស់ជួយខ្ញុំឱ្យជឿ នោះយើងនឹងឃើញព្រះយេស៊ូវនៅ
ថ្ងៃណាមួយ។

ពេលទ្រនិចនៃជីវិតត្រូវចប់ យើងនឹងឃើញព្រះយេស៊ូវ
នៅទីបំផុត
នៅលើបណ្តូងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងស្វាគមន៍ខ្ញុំ
នៅផ្ទះ
បន្ទាប់ពីថ្ងៃបានកន្លងផុតទៅ។ (ត្រូវហើយ។)
ខ្លាចត្រូវបានលាងនៅតាមស្នាមជើង
ពីជនចម្លែកនោះមកពីប្រាំងទន្លេកាលីឡេ។

120 ពួកគេបានសម្លាប់ទ្រង់ដោយសារទ្រង់តាំងអង្គទ្រង់ជាព្រះ ហើយទ្រង់គឺជា
ព្រះ។ ពួកគេបានឆ្កាងទ្រង់ ពីព្រោះទ្រង់បានសុគតក្រោមការដាក់ទោសទណ្ឌ។
នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំមិនជឿលើការដាក់ទណ្ឌកម្ម។ ព្រះយេស៊ូវបាន
សុគតនៅក្រោម—ការដាក់ទណ្ឌកម្មពីរដ្ឋាភិបាលសហព័ន្ធនៃទីក្រុងរ៉ូម។ ការ
ដាក់ទណ្ឌកម្មចោទប្រកាន់ គឺ ព្យួរនៅលើឈើឆ្កាង។ ទ្រង់សុគតដោយទោស
ប្រហារជីវិត ដោះសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់ចេញ ហើយព្យួរនៅទីនោះ ធ្វើឲ្យទ្រង់
អាប់ខិន ហើយទ្រង់សុគតក្នុងស្ថានភាពនោះ។ ប៉ុន្តែព្រះបានប្រោសទ្រង់ឡើងវិញ
នៅថ្ងៃទីបី!

121 ហើយយើងជាសាក្សីរបស់ទ្រង់។ ហើយបើយើងមិនឈរជំនួសទ្រង់ តើ
អ្នកណានឹងឈរជំនួសទ្រង់?

122 បុរសម្នាក់បានជួបខ្ញុំកាលពីថ្ងៃមុន បាននិយាយថា “អូ បងប្រុសប្រាណាហាំ
តើអ្នកមិនបានប្រាប់ទេឬ។ អ្នកឈប់និយាយទៅ។ អ្នក—អ្នកធ្វើឱ្យខូចអារម្មណ៍
មនុស្សស្រី អំពីពួកគេកាត់សក់ខ្លី ហើយអំពីពួកគេធ្វើការនេះ ហើយធ្វើបែបនោះ
ជាដើម។”

123 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើខ្ញុំមិនប្រាប់គេ អ្នកណាទៅប្រាប់គេ? តើអ្នកណានឹង
ប្រាប់វា?”

និយាយថា “មែនហើយ អ្នកធ្វើឱ្យពួកគេខឹង។”

124 ខ្ញុំចង់ឲ្យគេខឹងខ្ញុំជាងទ្រង់។ វាគឺជាការពិត។ ត្រូវហើយ! [កន្លែងទទេនៅលើកាំសែត—អដ។] ត្រូវហើយ។ តើអ្នកណានឹងប្រាប់វា? មាននរណាម្នាក់ត្រូវប្រាប់វា។

125 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ទៅប្រាប់។ ចូរទៅប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញហើយ។ [កន្លែងទទេនៅលើកាំសែត—អដ។] មែនហើយ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។”

126 តើអ្នកជឿទេ មិត្តៗ?

សូមឲ្យយើងអធិស្ឋាន ដូចដែលយើងអានក្បាលឥឡូវនេះសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

127 ព្រះបិតាអើយ! ពិតណាស់ “ទៅ ប្រាប់។ ចូរទៅ ប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំថា ខ្ញុំបានរស់ឡើងវិញហើយ។” ហើយព្រះវរបិតាជាព្រះ មិនគ្រាន់តែទ្រង់បានប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបង្ហាញដល់ពួកគេថា ទ្រង់បានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ជាមួយពួកគេ ហើយបានធ្វើតាមរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើមុនពេលទ្រង់សុគត។ ដប់ប្រាំបួនរយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ សារនៅតែឆេះឆ្ងល់។ វាដូចជាពន្លឺនិងឆេះនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងសព្វថ្ងៃនេះ ដូចជាពួកគេជាសិស្ស ដ្បិតយើងឃើញព្រះអម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅកណ្តាលយើង ហើយធ្វើការដែលទ្រង់បានធ្វើពីមុនមក។ យើងដឹងថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។

128 បុណ្យអ៊ីស្ទើរមានន័យច្រើនចំពោះយើង ពីព្រោះយើងបានចូលរួម និងរីករាយជាមួយការប្រកបនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ពីព្រោះយើងធ្លាប់ស្លាប់ក្នុងអំពើបាប និងការរំលងដូចកូនពៅរង្វង ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ យើងបានរកឃើញព្រះគុណ ហើយព្រះបានអត់ទោសឲ្យយើងពីអំពើបាបរបស់យើង។ ទ្រង់ក៏បានប្រទានត្រាឲ្យយើង ដូចទ្រង់បានធ្វើជាបិតាអ័ប្រាហាំ ដើម្បីបញ្ជាក់ថាទ្រង់បានទទួលយើងហើយ។ ឪពុកអ័ប្រាហាំបាននិយាយថាគាត់បានជឿព្រះ ប៉ុន្តែទ្រង់ប្រទានត្រានៃការកាត់ស្បែកដល់គាត់ដើម្បីជាការបញ្ជាក់ថាគាត់បានជឿទ្រង់។ ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ ថ្ងៃនេះ ពួកយើងត្រូវបានកាត់ស្បែកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្វីៗទាំងអស់នៃពិភពលោកបានកន្លងផុតទៅ។ យើង

មានគោលបំណងមួយ៖ គឺបម្រើទ្រង់។ យើងមានបំណងប្រាថ្នាមួយគឺ៖ ស្រឡាញ់ ទ្រង់ ធ្វើជាសិស្សរបស់ទ្រង់។

129 ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់នឹងបញ្ជាក់សារដែល បែកបាក់នេះដល់គ្រប់ដួងចិត្ត។ កុំអោយពួកគេខកខាន។ សូមឲ្យពួកគេឃើញថា ទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត ដែលទ្រង់គង់នៅទីនេះ រស់ឡើងវិញ ហើយនឹងមានរហូតដល់—ព្រះវិញ្ញាណនិងរូបកាយរូបរមត្តាជាថ្មីម្តង ទៀត នៅការយាងមកជាលើកទីពីរ។

130 ខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺដែលនៅទីនេះ ព្រះបិតាអើយនៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំ មានឥឡូវនេះ នៅព្រឹកថ្ងៃបុណ្យអុីស្ទើរ ដាក់មួយឡែក (ឬ មិនបានដាក់មួយឡែក ទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដាក់មួយភ្លែត) អំណោយដែលព្រះអង្គបានប្រទានមកទូលបង្គំ ដូចជាការយល់ដឹង។ ពិភពលោកនេះ ទូលបង្គំបានត្រលប់មកវិញនៅទូទាំង ប្រជាជាតិនានា ព្រះជាម្ចាស់អើយ ពួកគេទាំងអស់គ្នាដឹងហើយ។ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា សារដែលទ្រង់បានប្រគល់ទូលបង្គំនៅទីនេះក្នុងព្រៃ ដែល កាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ថា នៅលើអំណាចច្នៃប្រឌិតដែលកំណត់នៅក្នុងក្រុមជំនុំនៅ ព្រឹកនេះ មនុស្សដែលបានបង្កើតឡើង ទូលបង្គំអធិស្ឋានព្រះអង្គអើយ ក្នុងពេល ដែលទូលបង្គំមកដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺនៅព្រឹកនេះ ជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់ទូលបង្គំ នៅទីនេះ។ ថាទ្រង់នឹងទម្លាក់លើពួកជំនុំនៅព្រឹកនេះ ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយទ្រង់នឹងប្រោសមនុស្សឱ្យជា ថានឹងមិនមានមនុស្សទន់ខ្សោយម្នាក់នៅ កណ្តាលយើងនៅពេលកម្មវិធីនេះត្រូវបានបញ្ចប់។ សូមឲ្យអ្នកទាំងនោះបាន ទទួលពរ និងបានជាសះស្បើយ។

131 យើងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់អើយ វាមិនមានអ្វីដែលយើងអាចធ្វើការ ដោយខ្លួនឯងបានឡើយ។ វាជាជំនឿសាមញ្ញ ដូចកូនក្មេង ជឿ។ យើងអាច ឃើញពួកសិស្សបន្ទាប់ពីពួកគេបានទទួលអំណាចដើម្បីព្យាបាលអ្នកជំងឺ ពួកគេ បានចេញទៅហើយត្រូវបានចាញ់ដោយសារជំងឺឆ្លុតជ្រូក ស្រែកយំ ប្រហែលជា លោតឡើងចុះ ហើយព្យាយាមធ្វើឲ្យអារក្សនោះចាកចេញ។ ប៉ុន្តែពេលបានជួប ព្រះយេស៊ូវ អូ ខុសគ្នាយ៉ាងណាទៅ! ទ្រង់មានបន្ទូលថា វិញ្ញាណអាក្រក់អើយ ចូរ ចេញពីវាទៅ។ ខុសគ្នាយ៉ាងណា! អូ វាដឹងថា នោះមិនមែនជាសារក៏ទេ។ នោះ គឺជាព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់។ វិញ្ញាណក៏ហែកក្មេងនោះចោលទៅលើដី។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូ

មានព្រះបន្ទូលថា “គាត់មិនស្លាប់ទេ។ គ្រាន់តែយកគាត់ឡើងហើយផ្តល់អាហារ មួយចំនួនឱ្យគាត់។” វិញ្ញាណអាក្រក់បានចាកចេញ។

132 ឱព្រះយេស៊ូវ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ សូមទ្រង់យាងមកម្តងទៀត ចាក់ប្រេងតាំង ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ដោយសេរីពេញលេញ ប្រកបដោយអំណាច។ សូមព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ព្រះយេស៊ូវប្រោសពួកជំនុំកូចនេះឱ្យរស់ឡើងវិញ នៅព្រឹកនេះ ទៅជាជំនឿថ្មី ឬទ្ធានុភាព អំណាចនៃសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីអោយយើង រាល់គ្នាអាចធ្វើអោយអ្នកបោកប្រាស់ទាំងអស់ត្រូវអាម៉ាស់។ សូមទ្រង់ប្រទាន ព្រះអង្គម្ចាស់។ សូមថ្វាយមនុស្សទាំងនេះទៅកាន់ទ្រង់ ដោយទូលសូមទ្រង់នឹង ប្រទានពរដល់គេ ហើយប្រទានសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងពួកគេ ប្រោសរូបកាយ ពួកគេ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។

133 ហើយដោយឱនក្បាល ខ្ញុំនឹងសួរសំណួរ។ តើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះដែល មិនមែនជាគ្រីស្ទាន ចង់បានគេចងចាំឥឡូវនេះ ហើយនិយាយថា “អធិស្ឋាន សម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុស ប្រាណហាំ”? ព្រះប្រទានពរអ្នកនៅទីនោះ។ នរណាម្នាក់ ផ្សេងទៀត “ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ។ ខ្ញុំបានឮដំណឹងថា ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្ម រស់ឡើងវិញ ប៉ុន្តែខ្ញុំពិតជាមិនដឹងទេ។ ទ្រង់មិនដែលរស់ឡើងវិញក្នុងចិត្តខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំមិនពេញចិត្តទេ។ ខ្ញុំក៏ឈឺដែរ។ ខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់បន្ទាត់អធិស្ឋាន ត្រឡប់មកវិញ ហើយឆ្លងកាត់មួយទៀត ត្រឡប់មកវិញហើយឆ្លងកាត់មួយទៀត។ ខ្ញុំនឹងចេញពី ព្រះវិហារមួយទៅព្រះវិហារមួយ ហើយកន្លែងមួយទៅកន្លែង។” នោះមិនមែនទេ។ ត្រូវជឿលើទ្រង់។ ទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ។ ដែលដោះស្រាយវា។ មានអ្នកផ្សេង លើកដៃទេ? និយាយ...ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ នរណាម្នាក់ ផ្សេងទៀត “ខ្ញុំចង់ជឿ។ ខ្ញុំចង់ជឿ”?

134 នៅទីនេះមានអ្នកឈឺប៉ុន្មាននាក់? លើកដៃឡើងនិយាយ “ខ្ញុំចង់ជឿ។ ខ្ញុំចង់ ដឹងសារនៅព្រឹកនេះ។” ព្រះប្រទានពរអ្នក។ វាមិនអីទេ។ បាទ ព្រះប្រទានពរអ្នក កូនប្រុស។ ល្អ ត្រឹមត្រូវ។

135 ឥឡូវនេះ ថេតឌី ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកលេងបទ “គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យ” គ្រាន់តែមួយ នាទី ប្រសិនបើអ្នកនឹងអាច “ឥឡូវនេះគឺនៅជិត។” ហើយខណៈពេលដែលអ្នក កំពុងធ្វើវា...

136 វាពិបាកណាស់ឥឡូវនេះ។ និមិត្តកំពុងទម្ងន់ពេញអាគារ សូមមើល។ មែនហើយ ខ្ញុំកំពុងព្យាយាម ខ្ញុំបានព្យាយាមអនុញ្ញាតឱ្យនេះជាការរស់ឡើងវិញ ខ្ពស់ជាងបន្តិច ខ្ពស់ជាងបន្តិចពី—ពីគំនរជេះដែលខ្ញុំបានអង្គុយ។ ខ្ញុំចង់បានការ បើកសម្តែងបន្តិចទៀត។ ខ្ញុំដឹងរឿងមួយ៖ ឲ្យតែខ្ញុំកាន់កិច្ចបម្រើដំបូងនោះ កិច្ចការ ទីពីរមិនមក មិនបានមកទេ។ ឥឡូវនេះដរាបណាខ្ញុំកាន់ទីពីរ ទីបីនឹងមិនមកទេ។ ខ្ញុំត្រូវតែដើរចេញ ត្រូវដើរចេញ ហើយជឿវា “ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ!” ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន...

137 ឥឡូវនេះអ្នកអាចងើបក្បាលរបស់អ្នកឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកចង់។ ខ្ញុំឃើញ ដែររបស់អ្នក ព្រះបានទទួលពួកគេ។

138 ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកបន្តិច។ បងប្រុសអេដ ខុលតុន ខ្ញុំជឿថាគាត់គ្រាន់តែចូល មកក្នុងទ្វារ បងប្រុសបាទីស្តដ៏ល្អ គាត់និងប្រពន្ធរបស់គាត់។ បងប្រុសជេ ហ្វ្រីនេរីនេនេ។ អូថែល ជេហ្វ្រី។ ហើយគាត់នៅទីនេះ ខ្ញុំដឹងថាគាត់នៅទីនេះ នៅកន្លែងណាមួយ។ ទោះជាយ៉ាងណា ពួកគេជាបងប្អូនបានបង្កើតការប្រជុំ មួយសម្រាប់ខ្ញុំទៅ នៅរដ្ឋកេនតាក់គី។ បងប្អូនប្រុស បងប្អូនដ៏មានតម្លៃ ស្រឡាញ់ អ្នកជិតខាង និងប្រជាជនរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមានសាលប្រជុំ និងអគារឃ្នាំង អាវុធនិងរបស់របរផ្សេងៗ គ្រាន់តែសម្រាប់កម្មវិធីមួយយប់ប៉ុណ្ណោះ ពួកគេបាន ជួលគ្រឿងសស្ត្រាវុធ។ បងជេ ជី ហ្វ្រី គឺគាត់...អិល ជី ហ្វ្រី បានបង្កើតឡើងនៅ ក្រុងអេលីសាបិត។ ហើយបងប្រុសអេដ ខុលតុនមកនៅ វៀលឡូសេដ ឬ—ឬ សាំ មើសេត សាំមើសេត។ ហើយបងប្រុស ប្អូនប្រុសម្នាក់ទៀតបានចុះនៅជុំវិញទីក្រុង ក្លាសយោ ជាកន្លែងដែលខ្ញុំកើត។ មនុស្សម្នាក់នៅទីនោះ ជាកន្លែងដែលខ្ញុំកើត និង ធំធេង ជាកន្លែងដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកខ្ញុំជាលើកដំបូង។

139 ហើយខ្ញុំចង់ត្រឡប់ទៅវិញ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអារម្មណ៍ងឿងឆ្ងល់បន្តិច។ ហើយ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូន ខ្ញុំនឹងរៀបចំ កិច្ចប្រជុំ។” ពេលខ្ញុំមកដល់ជ្រលងភ្នំនេះភ្លាម បំពង់ករបស់ខ្ញុំបិទជិត ហើយខ្ញុំ មិនបាននិយាយអស់រយៈពេលប្រាំបួនថ្ងៃ រហូតដល់កិច្ចប្រជុំបានកន្លងផុតទៅ។

140 បងប្រុស រូដខែលគាត់ប្រហែលជានៅទីនេះនៅព្រឹកនេះផងដែរ បងប្អូនម្នាក់ មកពីរោងឧបោសថនេះ គាត់ និង ជូនៀ ជេកសុននិងពួកគេ ខ្ញុំត្រូវមានការប្រជុំ សម្រាប់គាត់។ ហើយភ្លាមៗនោះបំពង់ករបស់ខ្ញុំស្រាប់តែបិទ។ ហើយរឿងដំបូងកើ

អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំបានគ្រុនប្រហែលមួយរយប្រាំ។ ហើយខ្ញុំនឹងទៅប្រជុំជាដំបូង—ហើយ ដុកបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ... ខ្ញុំបាននិយាយថា “បំពង់របស់ខ្ញុំស្អុក។”

141 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នកនូវអ្វីមួយដើម្បីបន្ទូលបំពង់ ហើយអ្នកបន្ត ផ្សព្វផ្សាយ។” ហើយខ្ញុំបានយកអ្វីមួយផ្សេងទៀតដែលគាត់ឲ្យខ្ញុំ ហើយអ្វីនោះ ដែលវាបានទាញប្រហោងឆ្អឹងនោះចុះហើយរារាំងវា។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានដេកនៅ លើគ្រែអស់រយៈពេលប្រាំបួនថ្ងៃដោយគ្រាន់តែក្តៅខ្លួនខ្លាំង។

142 បងប្អូនរបស់ខ្ញុំជាច្រើននៅទីនេះមករកខ្ញុំ បងប្អូនល្បីៗជាច្រើនបានមក អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ បងប្រុស ក្រាហាំ ស្បៀលលីញមក បងប្រុសរូដឌែល បងប្អូន ទាំងអស់គ្នានៅទីនេះ។ ទាំងអស់បានប្រមូលផ្តុំគ្នាអធិស្ឋាន និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំអធិស្ឋាន ព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាព មិនអាចសូម្បីតែឱ្យប្រាប់។ ខ្ញុំឆ្ងល់ “តើ វានិយាយអំពីអ្វី?” ប្រពន្ធកូរឱ្យស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអង្គុយនៅទីនោះ នាងនិងពួកគេ អធិស្ឋានឱ្យខ្ញុំ គ្រាន់តែបន្តនៅដដែល។ ពួកគេមិនអាចយល់បានទេ។

143 ឥឡូវគាត់ឲ្យថ្នាំមកខ្ញុំលេប ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានលេបទេ ព្រោះវាមានសារធាតុ ញៀន។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យវាទៅ។ ហើយខ្ញុំចេះតែគិត “ព្រះអម្ចាស់អើយ!”

144 ហើយបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ចប់នៅថ្ងៃចន្ទ (នោះគឺជាការប្រជុំ ចុងក្រោយគេសន្មត់ថាជាថ្ងៃសៅរ៍) ហើយបន្ទាប់មក (ខ្ញុំជឿ) ហើយបន្ទាប់មក នៅថ្ងៃច័ន្ទ ខ្ញុំបានព្យាយាមក្រោកឡើង។ ខ្ញុំខ្សោយណាស់ ខ្ញុំមិនអាចចូលបន្ទប់ បានទេ។ ខ្ញុំបានអង្គុយចុះ។

145 អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំពិតជាអរគុណខ្លាំងណាស់សម្រាប់ភរិយាដែលប្រទានដោយ ព្រះ។ មែនទេបងប្អូន? ប្រពន្ធជាគូកនពិត!

146 ខ្ញុំបានអង្គុយចុះ។ ខ្ញុំធ្វើចលនាទៅរកនាង ហើយចាប់នាងមកជិតខ្ញុំ។ ហើយ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មេជាពេលខ្លះខ្ញុំឆ្ងល់ថា” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើមាន បញ្ហាអ្វី?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាមានការប្រជុំនៅទីនោះ ហើយព្រះ អនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំដេកបែបនេះ?” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាវាលឺ?” ហើយខ្ញុំ បាននិយាយថា “ពេលខ្លះខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើទ្រង់ហៅខ្ញុំឬអត់?”

147 នាងបាននិយាយថា “ខ្មាសខ្លួនឯងអត់?” ឃើញទេ? ហើយនាងបានប្រាប់ខ្ញុំថា “បីល តើអ្នកមិនដឹងថាព្រះដឹងពីអ្វីដែលទ្រង់កំពុងធ្វើជាមួយអ្នកទេឬ? គ្រាន់តែនៅស្ងៀមទៅ។”

148 ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំបានចូលទៅ។ ការស្តីបន្ទោសខ្ញុំបន្តិច អ្នកដឹងទេ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំក៏ចូលទៅដេកលើគ្រែ។ នាងចូលមកដើម្បីផ្លាស់ប្តូរកម្រាល។ ហើយនាងបានទទួល—វត្ថុនៅលើដៃរបស់នាង ហើយនៅពេលដែលនាងចាប់ផ្តើមចេញ ខ្ញុំបានមើល ហើយមាន...

149 ខ្ញុំបានឃើញអូល...អគារអាវុធដ៏ធំមួយ ដែលព្រះអាទិត្យបានរះចុះមកលើដីផ្លូវទៅជាប់ណែកៗ ព្រះអាទិត្យរះពីស្ថានសួគ៌។ ហើយមានស្រ្តីបីនាក់និងបុរសម្នាក់ ឡើងមក។ ហើយពួកគេបានចេញមកដូចជាតូចៗ ដូចជាតូច...ប្រភេទនៃកាំភ្លើងខ្លីមួយចំនួន ដូចជា។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ដែលធំរុញក្រចក។” ហើយបាននិយាយថា “យើងនឹង...អ្នកកាន់បំណែកទាំងនេះឡើង បងប្រុសប្រាណហាំ ហើយយើងនឹងសាងសង់គ្រឿងសឹកនេះបម្រុងទុកសម្រាប់អ្នក។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអីទេ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។”

150 ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយបាននិយាយថា “កុំធ្វើវា។” អញ្ចឹងខ្ញុំឈោងទៅយកដុំមួយហ្នឹងមកសង់ឡើងបែបហ្នឹង។ ពេលនោះសម្លេងមួយបាននិយាយមកខ្ញុំហើយនិយាយថា “ឥឡូវនេះពួកគេនៅលើផ្លូវដើម្បីនាំអ្នកត្រឡប់ទៅវិញ។ តើអ្នកមិនជឿទេ?” បាននិយាយថា “ពួកគេពិតជាស្មោះត្រង់ណាស់ ហើយគេមករកអ្នកជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែពួកគេខុស។” ឃើញទេ?

151 ហ្វ្រីដ សុតមែនពួកគេជាច្រើននៅទីនេះ គឺនៅទីនោះ នៅពេលដែលខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេអំពីវា។ មិនដល់មួយម៉ោងផង ប្រជាជនបានបើកឡានមកដល់ទ្វារខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មានស្រ្តីបីនាក់និងបុរសម្នាក់។”

“នោះជាការពិត។”

“គេមកជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ឬ?”

“បាទ លោក...”

152 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ជាការពិតណាស់ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលត្រូវប្រាប់ពួកគេ។” ខុសដោយស្មោះ សូមមើល។ មនុស្សល្អ តែខុសដោយស្មោះ។ ឃើញទេ?

153 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតថា “អញ្ចឹងតើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន? តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច?” ហើយបន្ទាប់មកដេបាចូលមក ហើយនាងក៏ត្រលប់មកវិញ។ ហើយបងប្រុស ហូ វីដឌីបានទៅប្រាប់ប្រជាជន។ ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក ខ្ញុំក៏នៅទីនោះ—នៅលើ គ្រែ ហើយខ្ញុំគិតថា “ហេតុអ្វីបានជាវាកើតឡើងដូច្នេះ? ហេតុអ្វីខ្ញុំមិនអាចនិយាយ បាន? ហេតុអ្វីខ្ញុំមិនអាចនិយាយជាមួយនរណាម្នាក់ឬអ្វីមួយ?” ហើយខ្ញុំបានដេក នៅទីនោះ។ ហើយមេដាក់ចូលមកក្រៅបន្ទប់វិញ។

154 ហើយខ្ញុំមើលទៅ ខ្ញុំបានឃើញអ្វីមួយធ្វើឱ្យព្រិចភ្នែកម្តង។ ហើយខ្ញុំបាន មើល ហើយមាន... ជញ្ជាំងរបស់ខ្ញុំបើកឡើង ហើយខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវ។ តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ ដែលធ្លាប់ឮខ្ញុំនិយាយថា ខ្ញុំបានឃើញព្រះយេស៊ូវ ពីរដងក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ក្នុងនិមិត្តមួយ? ហើយខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំនឹងបានឃើញទ្រង់ ម្តងទៀត មុនពេលបញ្ចប់ សូមមើល ឃើញទ្រង់ម្តងទៀត។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាន ក្រឡេកមើលទៅ ហើយផ្ទៃមេឃនៅខាងស្តាំនៅទីនោះ ហាក់ដូចជាខ្ញុំមើលទៅ តាមជញ្ជាំង។ ហើយមានព្រះគម្ពីរបានឈរយ៉ាងត្រឹមត្រូវដូចនេះ ព្រះគម្ពីរដ៏ ធំអស្ចារ្យឈរនៅលើមេឃ។ មែនហើយ មានអ្វីមួយបានភ្លឺនៅជុំវិញព្រះគម្ពីរ ហើយ ចេញពីព្រះគម្ពីរមក ឈើឆ្កាងមានពិតប្រាកដ។ ហើយវាឈរយ៉ាងដូច្នោះ ហើយ ពន្លឺចេញមកពីជុំវិញវា ហើយចេញពីឈើឆ្កាងនោះទ្រង់បានយាងមក។ ព្រះគម្ពីរ បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីឈើឆ្កាង ឈើឆ្កាងឆ្លុះបញ្ចាំងពីទ្រង់។ ហើយទ្រង់យាងចេញមក ហើយទ្រង់យាងចុះទៅកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ។ ខ្ញុំអាចមើលឃើញវាដូចធម្មតា ខ្ញុំអាច មើលឃើញឈើឆ្កាងដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីសក់របស់ទ្រង់ដែលឈរនៅទីនោះ ដោយ ព្យួរលើព្រះភ័ក្រ្តទ្រង់។

155 ទ្រង់មើលមកខ្ញុំយ៉ាងនោះ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា “អ្នកកំពុងរង់ចាំ ព័ន្ធកិច្ចថ្មីរបស់អ្នកដើម្បីបញ្ជាក់ជូនអ្នក។” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំបានបញ្ជាក់វា ដល់អ្នករួចហើយ។ វាត្រូវបានបញ្ជាក់រួចហើយ។ អ្នកត្រូវតែទទួលយកវា។” ឃើញ ទេ? ហើយខ្ញុំបានឈរ ហើយស្តាប់ទ្រង់មួយភ្លែត។ ហើយវាចូលមកក្នុងគំនិត របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនបានឮនោះទេ វាគ្រាន់តែចូលក្នុងចិត្តខ្ញុំ។

156 ដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលគាត់ជាមនុស្សមានបាបពេញមួយជីវិត ហើយគាត់ ដឹងថាមានគម្ពីរ ដឹងថាមានព្រះ ប៉ុន្តែភ្លាមៗនោះ គាត់បានស្តាប់សេចក្តីអធិប្បាយ នោះមានអ្វីមួយប្រាប់គាត់ថា “គឺអ្នក។” បន្ទាប់មក ព្រះបន្ទូលដ៏ដែលនោះមាននៅ

ទីនោះគ្រប់ពេលវេលា ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបញ្ជាក់ដល់គាត់ បន្ទាប់មកគាត់និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំផង។” ប៉ុន្តែ វានឹងមិនធ្វើអ្វីឡើយ រហូតដល់គាត់ ទទួលយកការសង្គ្រោះរបស់គាត់ រួចគាត់ចេញទៅជាគ្រិស្ដាន។ មិនថាគាត់យំ ប៉ុណ្ណា អង្វរប៉ុណ្ណា គាត់ត្រូវតែទទួលយក។

157 ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា “អ្នកត្រូវតែទទួលយកវាតាមរបៀបដូចគ្នា។ អ្នកត្រូវតែជឿវា។”

158 ខ្ញុំខ្លាចចាញ់។ អ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំខ្លាចនឹងនាំមកនូវការប្រមាថ។ ខ្ញុំតែងតែខ្លាច វា មើល គិតថាខ្ញុំនឹងហៅខុស។ ព្រោះ ខ្ញុំបានព្រមានពីព្រះគម្ពីរអំពីរបៀប ដែលម៉ូសេត្រូវបានប្រទានអំណាចដ៏អស្ចារ្យ ហើយគាត់បានវាយថ្មជំនួសឱ្យការ និយាយទៅកាន់វា។ ខ្ញុំចាំពីអេលីយ៉ា ដោយសារគាត់ក្បាលទំពែក ក្មេងៗតូចៗ និយាយលេងសើចគាត់ថាគាត់ទំពែក ហើយគាត់បានដាក់បណ្តាសាលើកុមារ ទាំងនោះ ហើយសែសិបពីរនាក់ក្នុងចំនោមពួកគេត្រូវបានសម្លាប់ដោយខ្លាឃ្មុំ ឃើញទេ? ហើយនោះមិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ប៉ុន្តែវាជាហោរានោះខឹង។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់រឿងទាំងអស់ មកដល់ការនោះ។

159 ហើយនៅទីនោះ ទ្រង់ឈរនិយាយជាមួយខ្ញុំ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប៉ុន្តែ អ្នកដើរជាមួយច្រើនពេក។” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដើម្បីដើរជាមួយខ្ញុំ អ្នកនឹងដើរ តែម្នាក់ឯង។”

160 ខ្ញុំបានឃើញនៅពេលនោះ ខ្ញុំកំពុងផ្តល់អាហារច្រើនពេកដល់និកាយ និងអ្វី ៗទាំងអស់ អ្នកឃើញហើយ មាននរណាម្នាក់ព្យាយាមប្រាប់អ្នកអ្វីដែលត្រូវធ្វើ និងអ្វីដែលមិនគួរធ្វើ។ អ្នកត្រូវតែដើរតាមទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ចូរនឹកចាំពីការនិមិត្ត ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ខ្ញុំអំពីត្រី អ្នកដឹងទេ ពីរបៀបដែលអ្នកមិនអាចបង្រៀនទី សម្គាល់ការអស្ចារ្យដល់ទារកពេនទីកុស្ត។ អ្នកចាំទេ? ហើយនៅទីនោះ។ ហើយ ខ្ញុំត្រូវនៅតែមនស្សីនេះ។

161 ខ្ញុំបាននិយាយថា គ្មានអ្វីលើសពីការនិមិត្តបានចាកចេញពីខ្ញុំទេ “អាម៉ែន ព្រះអម្ចាស់!” ហើយប្រពន្ធខ្ញុំឈរនៅទីនោះ ស្ទើរតែដួលសន្លប់។ ហើយខ្ញុំក៏លោត ចុះពីគ្រែ ខ្ញុំអាចនិយាយបានល្អដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើ។ ក្នុងមួយវិនាទី គ្រុនក្តៅបាន ចាកចេញពីខ្ញុំ។

162 ខ្ញុំបានទូរស័ព្ទទៅលោក ដុក ឈីន ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកមើលមកខ្ញុំ។”

គាត់បាននិយាយថា “អ្វី?”

163 ហើយខ្ញុំមកទីនោះ ហើយគាត់មើលមកខ្ញុំ មើលតាមប្រហោងប្រហោងទាំងនោះ បាននិយាយថា “ប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលបានកើតឡើង បងប្រុសប្រាណហាំ។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជឿរឿងរបស់ខ្ញុំទេ?”

គាត់បាននិយាយថា “តើខ្ញុំអាចសង្ស័យវាដោយរបៀបណា? វាបានកើតឡើង។”

164 នោះហើយជាវា ឃើញទេ? នោះហើយសម្លាញ់។ ព្រះដឹងពីរបៀបដាក់អ្នកនៅលើគំនរនេះ។ ទ្រង់ដឹងពីរបៀបធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់អ្នក រហូតដល់ទ្រង់អាចទទួលបានសារមកកាន់អ្នក មើល ដើម្បីធ្វើអ្វីមួយ។

165 ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំមិនដឹងថាចាញ់ប៉ុន្មានទេ។ ខ្ញុំបានចូលទៅមិនយូរប៉ុន្មាន ខ្ញុំកំពុងស្តាប់វិទ្យុផ្សាយ។ ហើយមានអ្នកបម្រើព្រះម្នាក់អធិប្បាយអំពីការរស់ឡើងវិញពីកូរិនថូសទីមួយជំពូកទី១៥។ ហើយគាត់បានអធិប្បាយអំពីការរស់ឡើងវិញ។ ហើយគាត់ឈប់នៅកណ្តាលនៃសេចក្តីអធិប្បាយរបស់គាត់ ហើយគាត់បាននិយាយថា: “អ្នកដឹងទេ មនុស្សជាច្រើនខ្លាចបរាជ័យ។” គាត់បាននិយាយថា “នៅពេលដែលឧត្តមសេនីយ៍ ជាត់តុន បានបាត់បង់ទាហានមួយក្រុម។” បាននិយាយថា “បន្ទាប់មកពួកគេបានប្រាប់គាត់... គាត់បានបញ្ជូនមកហើយគាត់ចង់បានមួយចំនួនទៀត ហើយគេក៏បញ្ជូនគាត់ទៅទៀត។ គាត់បានសម្លាប់ពួកគេ ហើយគាត់ក៏បញ្ជូនទៅទៀត។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានយកក្រុមទីបីនៅទីនោះ។” បាននិយាយថា “រាល់ពេលដែលពួកគេគ្រាប់កាំភ្លើង ពួកគេនឹងរត់នៅក្រោមសំណប៉ាបាំង ឬរត់នៅក្រោមអ្វីផ្សេងទៀត ដោយភ័យខ្លាច។”

166 គាត់បាននិយាយថា “បញ្ជូនមនុស្សមកឯខ្ញុំ មិនមែនយកកូនក្មេងទេ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់បានបុរសដែលត្រៀមខ្លួនស្តាប់។ ខ្ញុំមិនចង់បានអ្នកដែលខ្លាចស្តាប់។ បើបុព្វហេតុដែលយើងតស៊ូមិនសមនឹងស្តាប់នោះ សូមឲ្យគេនៅឆ្ងាយពីខ្ញុំ។ ខ្ញុំចង់បានបុរស។”

ពួកគេថា “ប៉ុន្តែអ្នកបានចាញ់ការប្រយុទ្ធពីរបូបី។”

167 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនបានចាញ់សង្គ្រាមទេ។ ខ្ញុំទើបតែចាញ់ការប្រយុទ្ធ។” អ្វីមួយបាននិយាយនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។

168 ខ្ញុំចាំថា អែសាន់ហៅវី បាននិយាយថា “ពេលខ្ញុំគប់គ្រាប់កាំភ្លើងបញ្ជា គេក៏គប់គ្រាប់កាំភ្លើង គេដកវាចេញ ហើយវាជាញឹកញាប់មិនដំណើរការ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនព្រមចុះចាញ់ទេ។ ខ្ញុំបានបោះគ្រាប់កាំភ្លើងចេញ ហើយដាក់មួយគ្រាប់ទៀតចូលសាកល្បង។ ប្រសិនបើវាមិនដំណើរការទេ ខ្ញុំដាក់មួយទៀតចូល រហូតដល់វាដំណើរការ។”

169 នោះជាវិធីដែលត្រូវធ្វើ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវានឹងទៅយ៉ាងណាទេ។ ប៉ុន្តែព្រះជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំលើវេទិកានេះ ខ្ញុំមិនដឹងថាមានចំនួនប៉ុន្មាន និងតើការ—តើការប្រយុទ្ធប៉ុន្មានដែលខ្ញុំនឹងចាញ់នោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងមិនចាញ់សង្គ្រាមទេ។ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ទ្រង់នឹងនៅជាមួយខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងឈររហូតដល់ខ្ញុំឃើញព័ន្ធកិច្ចបញ្ជាក់ហើយឃើញវាដំណើរការ។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមនៅព្រឹកនេះ ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើវានឹងដំណើរការនៅទីនេះទេ ថាតើវានឹងដំណើរការនៅកន្លែងផ្សេង ឬរបៀបដែលវានឹងដំណើរការ ឬអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងដើរតាមបន្ទាត់អធិស្ឋាន អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ រហូតដល់ខ្ញុំដឹងថាមានអ្វីកើតឡើង។ ខ្ញុំឃើញវាកើតឡើងពីរបូបីដង។

170 ខ្ញុំបានឃើញវាកើតឡើងនៅក្នុងផ្ទះរបស់ហេតទី។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលធ្លាប់បានឮរឿងសត្វកំប្រុក ហើយអំពីក្មេងស្រីតូច? មនុស្សដំបូងគេបង្អស់ចាប់តាំងពីយើងបានស្គាល់ តាំងពីជំនាន់ពួកសិស្ស ត្រូវបានគេផ្តល់ឯកសិទ្ធិឱ្យនិយាយថា “សុំអ្វីដែលអ្នកនឹងសុំ” ពេលដែលអ្នកនៅទីនោះ។ ធ្លាប់លឺរឿងនេះទេ? ធ្លាប់ឃើញមនុស្សស្រីទេ? តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលមិនធ្លាប់ឃើញនាង ហើយចង់ឃើញ មនុស្សស្រីដែលវាកើតឡើង? យើង...

ហេតទី តើអ្នកនឹងក្រោកឈរបានទេ? គឺស្ត្រីនោះហើយ។

171 ឈរនៅក្នុងផ្ទះរបស់នាង។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានឃើញសត្វកំប្រុកចំនួន ៨ ក្បាលនោះមិនមែនជាកន្លែងណានោះទេ ហើយគ្រាន់តែនិយាយពាក្យ នោះពួកគេនឹងឈរនៅទីនោះ។ វាជាការពិត។ នោះហើយជាពួកគេនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបាន

និយាយថា “តើអ្វីបានធ្វើឱ្យសត្វកំប្រុកមកទីនោះ?” អង្គុយនៅតុរបស់នាង។ ហើយ ម្តាយរបស់នាង បងស្រី វ៉ាយ នៅទីនេះគឺបងប្រុស វ៉ាយ កំពុងអង្គុយនៅទីនោះ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅតុ ព្រឹកនេះប៉ុន្មាននាក់? លើកដៃឡើង។ មែនហើយ ពួកគេ នៅទីនោះជុំវិញអាគារ។ ឃើញទេ? មិនអីទេ ពួកគេនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបាន និយាយថា “ថ្ងៃណាមួយ...” ប្អូនស្រីពិការតូចរបស់ពួកគេអង្គុយនៅទីនោះ។

172 ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាត្រូវតែមកដោយការនិមិត្ត ដូច្នេះហើយ ប៉ុន្តែថ្ងៃណាមួយ វានឹងមកខុសគ្នា។” បាននិយាយបែបនោះ។ ទាំងអស់នៅពេលតែមួយ អ្វីមួយ ដែលចាក់ប្រេងតាំងរឿងនោះ (ទុកវាឱ្យមនុស្សនេះ) ខ្ញុំមិនដែលមានអារម្មណ៍ថា មានការចាក់ប្រេងតាំងបែបនេះទេ។ ហេតុអ្វី? ព្រោះហេតុនិយាយត្រូវ។

173 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើសត្វកំប្រុកមកពីណា? គ្មានកន្លែងណានៅទីនោះទេ សូម្បីតែកន្លែងសម្រាប់ពួកគេ ដូចជានៅលើបង្គោលទូរស័ព្ទនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំ បានឃើញវាកើតឡើងប្រាំបីដងជាប់គ្នា។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងថា វាមកពីណាទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹង គឺព្រះជាម្ចាស់ បានព្យាយាមបញ្ជាក់សារមួយទៅកាន់អំប្រាហាំពេលមួយ។ ហើយទ្រង់បានមាន បន្ទូលថាចៀមមួយនៅមានជីវិត ដោយសារទ្រង់ត្រូវការចៀមឈ្មោលដើម្បីបញ្ជាក់ វា។ វាច្បាស់ណាស់ថាខ្ញុំត្រូវការកំប្រុក ដើម្បីនិយាយរឿងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយទ្រង់បាន ធ្វើវាប្រាំបីដង ឬប្រាំពីរដងជាប់គ្នា ជាប្រាំពីរដង។” ហើយខ្ញុំបាននិយាយ...

174 ហើយហេតុទីប្រហែលជាមិនដឹងថាស្រ្តីកំពុងនិយាយអ្វីទេ។ រកមើលពីរបៀប ដែលវាឆ្លងកាត់អ្នកមាននិងអ្នកក្រសែកឃ្លាន។ មើលពីរបៀបដែលវាឆ្លងកាត់អ្វីៗ គ្រប់យ៉ាង ហើយមករកស្រ្តីចំណាស់ដ៏កំសត់ម្នាក់នៅទីនោះ។

175 ហើយខ្ញុំមានប្រាក់ម្ភៃដុល្លារក្នុងហោប៉ៅ ដើម្បីប្រគល់ឲ្យស្រ្តីនោះវិញ នាង បានសន្យាថាផ្តល់ហាសិបដុល្លា លើក្រុមជំនុំជីវិតដែលនឹងមកដល់។ ហើយខ្ញុំមិន និយាយរឿងនេះជាការអាម៉ាស់ដល់នាងទេ នាងមិនអាចមានលទ្ធភាពសូម្បី ហាសិបសេនដើម្បីឱ្យវាទេ។ ប៉ុន្តែបេះដូងរបស់នាងនៅក្នុងសារ នាងចង់ថ្វាយ។ បងប្រុស នេវីល ខ្ញុំជឿថាបានទទួលយកវាហើយ មិនយកអ្វីដែលនៅសល់នោះទេ គ្រាន់តែឲ្យនាងឲ្យម្ភៃដុល្លារប៉ុណ្ណោះ។ ហើយខ្ញុំមានវិក័យបំប្រែដប់ដុល្លារពីរនៅក្នុង ហោប៉ៅរបស់ខ្ញុំ មេជាបានឱ្យខ្ញុំសម្រាប់ទិញគ្រឿងទេស ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងប្រគល់វាទៅនាងវិញនៅថ្ងៃនេះ។”

176 ពេលនោះខ្ញុំគិតថា មានអ្វីមួយនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា “ព្រះយេស៊ូវទតឃើញ ស្រ្តីមេម៉ាយនោះដាក់ប្រាក់បីកាក់របស់នាង។ ហើយទ្រង់មិនដែលយកវាមកវិញពី នាងឡើយ។” ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យនាងបន្តដោយសារទ្រង់មានអ្វីមួយធំជាងនេះ នៅតាមផ្លូវ។

177 ខ្ញុំមិនសូវដឹងថាទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលមកខ្ញុំដូចគ្នានោះទេ គឺស្រ្តីមេម៉ាយ គ្មានប្តី។ ប្តីរបស់នាងត្រូវបានសម្លាប់។ ខ្ញុំក៏មិនបានដឹងដែរថា នោះគឺជាព្រះ តែមួយ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយថា “អញ្ចឹងខ្ញុំទុកតែម្តែដុល្លារ អ្នកមានអ្វីផ្សេងទៀត សម្រាប់នាង។”

178 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្វីដែលខ្ញុំដឹង គឺព្រះយេហូវ៉ានៅតែជាព្រះយេហូវ៉ា-យីវ៉េ។ ទ្រង់អាចផ្តល់ការលះបង់។”

179 ហើយហេតុទីដោយមិនដឹងថានាងកំពុងនិយាយអ្វី ក៏ក្រោកឡើង ហើយ និយាយថា: “នោះមិនមែនជាការពិតទេ បងប្រុស ប្រាណហាំ។” អូ! នោះជារឿង ត្រឹមត្រូវដែលត្រូវនិយាយ។ នោះជារឿងត្រឹមត្រូវដែលត្រូវនិយាយ។

180 តាំងពីពេលនោះ ព្រះចេស្ដានៃព្រះទ្រង់វាយលុកទីនោះ ។ ខ្ញុំមិនដែលមាន អារម្មណ៍ការចាក់ប្រេងតាំងបែបនេះទេ។ នៅពេលដែលវាបានកើតឡើង ខ្ញុំ បាននិយាយថា “ហេតុទី ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ សូមអ្វីដែលអ្នកនឹង សូម! ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាជាអ្វីទេ ព្រះបានប្រទានអំណាចដល់ខ្ញុំដើម្បីផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវ បំណងប្រាថ្នារបស់អ្នកនៅពេលនេះ។ បើអ្នកសុំមួយលានដុល្លារ អ្នកអាចមាន។ សុំឱ្យស្រីពិការតូចនោះក្រោកដើរបាននាងនឹងដើរបាន។ សុំអ្វីផ្សេងទៀត។”

នាងបាននិយាយថា “តើខ្ញុំត្រូវសុំអ្វី បងប្រុស ប្រាណហាំ?”

181 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់បាន។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល ដូច្នេះ។” អូ មានអារម្មណ៍យ៉ាងម៉េច!

182 នាងបានមើលជុំវិញ។ នៅទីនោះមានឪពុកចាស់ក្បាលស្លូវអង្គុយ ដែលត្រូវ បានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ ពីការស្លាប់។ នៅទីនោះម្តាយចាស់របស់នាងអង្គុយ លើ។ នៅទីនោះ ប្អូនស្រីតូចពីការរបស់នាងអង្គុយ។

183 ប៉ុន្តែនាងជ្រើសរើសតែអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ នាងមានកូនប្រុសពីរនាក់ដែលមាន វ័យធំទង់ក្នុងវ័យដែលមិនចេះពិចារណា។ ស្វាមីដ៏មានតម្លៃរបស់នាងបានទៅក្នុង

សិរីរុងរឿង នាងគឺជាគ្រិស្តានដែលកំពុងរង់ចាំ។ ប៉ុន្តែក្មេងប្រុសទាំងនោះមិនមែនជាគ្រិស្តានទេ។ នាងបាននិយាយថា “សុំព្រលឹងកូនប្រុសទាំងពីររបស់ខ្ញុំ។” ព្រះប្រទានពរដល់បេះដូងរបស់នាង។

184 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ អ្នកមានពួកគេ។”

185 ហើយនៅទីនេះ ពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿ។ យប់មិញគេប្រាប់ខ្ញុំថា សូម្បីតែក្មេងប្រុសតូចដែលលាងជើងនៅទីនោះ ដោយដាក់ដៃលើក្បាលរបស់បងប្រុសនៅរីល ហើយអធិស្ឋានអោយគាត់ពេលគាត់លាងជើង។

186 ក្មេងប្រុសតូចទាំងពីរប្រហែលជាអង្គុយនៅទីនេះក្នុងការប្រជុំនៅកន្លែងណាមួយនៅព្រឹកនេះ។ តើពួកគេ ហេតុអ្វី ពួកគេនៅទីនេះជាមួយអ្នកទេ? ប្រងស្រីហេតុអ្វីនិយាយថា “ពួកគេនៅខាងក្រោយនៅទីនោះ។”—អេដ។ នៅខាងក្រោយនៅខាងក្រោយ។ តើអ្នកនៅឯណា? លើកដៃឡើង។ តើក្មេងប្រុសពីរនាក់នៅឯណា? នៅទីនោះពួកគេឈរនៅខាងក្រោយ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ អ្នកនៅទីនោះ។

187 ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីកើតឡើង? រឿងដដែលនេះ មិនថាមានរឿងអ្វីទេ នាងក៏ធ្លាប់កើតឡើងដែរ... អ្វីដែលនាងបានសុំ នាងអាចមាន។ នាងអាចទទួលបានវា។

188 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឃើញវាកើតឡើង។ វានឹងក្លាយជាអាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សចំពោះរាជ្យសារ។ មើលថានាងនិយាយយ៉ាងម៉េច? នាងនិយាយរឿងត្រឹមត្រូវ។ វាជាអ្វីដែលអ្នកនិយាយ វាធ្វើវាបាន។ អ្វីដែលអ្នកនិយាយ!

189 សូមក្រឡេកមើលស្ត្រី ស៊ីរីហ្វីនីកនៅពេលនាងមករកព្រះយេស៊ូវ។ នាងបាននិយាយថា “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ កូនស្រីរបស់ទូលបង្គំរងទុក្ខយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអារក្ស។ ព្រះរាជវង្សព្រះបាទជាវីឌីអើយ សូមមកប្រោសនាងអោយជា។”

190 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “វាមិនមែនជាការជួបគ្នាសម្រាប់ខ្ញុំដើម្បីយកនំប៉ុនរបស់កុមារនិងឱ្យវាទៅឱ្យសត្វឆ្កែអ្នកទេ។”

191 អី! ចុះបើទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះដល់យើងមួយចំនួន? យើងនឹងនិយាយថា “ហៅខ្ញុំថាឆ្កែ? ហ៊ី មិនមែនជាអ្វីសម្រាប់ទ្រង់ទេ! ព្រះវិហារធំគឺត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់

មិនមែនជាអ្វីសោះក្រៅពីជាអ្នកសម្តែងភាពដ៏បរិសុទ្ធ។ ទ្រង់មិនមែនជាបៀលសេ បាបទេ។” យើងនឹងមានអាកប្បកិរិយានោះ។ ប៉ុន្តែមិនមែននាងទេ។

192 នាងបាននិយាយថា “វាជាការពិត ព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់ពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែ សត្វឆ្កែសុខចិត្តស៊ីកាកសំណល់នៅក្រោមតុរបស់ក្មេងៗ។”

193 ដែលបានទទួលទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដ្បិតដោយពាក្យនេះ អារក្សបាន ចាកចេញពីកូនស្រីរបស់អ្នក។ ដោយសារពាក្យនេះ!”

194 វាជាអាកប្បកិរិយារបស់អ្នក មិត្តភក្តិ។ តើទ្រង់មិនបានមានបន្ទូលទេឬ? អ្នក ត្រូវតែជឿវា ភក្តិអើយ។ អ្នកកុំជឿខ្ញុំ ខ្ញុំជាមនុស្ស។ ប៉ុន្តែអ្នកជឿអ្វីដែលខ្ញុំកំពុង ប្រាប់អ្នក ជឿលើសារ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនជឿអ្នកនាំសារទេ ចូរជឿលើសារ។ ប្រសិនបើបុរសម្នាក់ដើរនៅក្នុងបន្ទប់នោះ ដោយប្រើតេឡេក្រាម មិនថាបុរសនោះ មានមុខមាត់យ៉ាងណា ឬជានរណា មិនថាធំ ឬតូច អ្នកជឿអ្វីដែលមាននៅលើ តេឡេក្រាម មិនមែនបុរសនោះទេ។ ព្រះបានចាត់ខ្ញុំឱ្យប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំមានសារ មួយ។ ព្រះបានចាត់ខ្ញុំឱ្យមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ គឺ នៅព្រឹកនេះហើយ។ ទ្រង់បានបង្ហាញដោយទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យថា ទ្រង់នៅ ទីនេះ ហើយអ្នកម្នាក់ៗអាចជាសះស្បើយពីជំងឺរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែ ប្រកាន់យកអាកប្បកិរិយាត្រឹមត្រូវនៅពេលអ្នកមក។ តើអ្នកនឹងធ្វើបែបនោះទេ ខណៈដែលយើងច្រៀងបទ គ្រាន់តែជឿតាម។

195 ឥឡូវនេះ សូមឱ្យអស់អ្នកដែលនឹងត្រូវអធិស្ឋាន សូមមកក្រង់នេះ ហើយ តម្រង់ជួរនៅជុំវិញទីនេះ។ ឥឡូវនេះ កុំមកលុះត្រាតែអ្នកជឿអស់ពីចិត្ត។

196 ព្រះជាម្ចាស់ដ៏វិច្ឆ័យ នេះជាម៉ោង។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់នឹង ប្រោសមនុស្សទាំងនេះឱ្យបានជាសះស្បើយ។ ហើយធ្វើឱ្យប្រេងនេះបរិសុទ្ធ។ សូមលើកតម្កើងអង្គទ្រង់ ព្រះបិតា។ យើងផ្ញើរបស់ទាំងនេះក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

197 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើយើងអាចសួរអ្នកទាំងនោះដែលឈរនៅខាងនេះនៅទីនេះ បានទេ ប្រសិនបើមានវិធីដែលពួកគេអាចទទួលបានបន្ទប់តូចមួយនៅទីនេះ ដូច្នេះយើងអាចនាំមនុស្សបានត្រឹមត្រូវ ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើបាន។ ឆ្លងកាត់ទីនេះ

ចេញទៅតាមផ្លូវនោះ។ បន្ទាប់មក ពួកគេទាំងអស់អាចមកតាមផ្លូវនេះ ត្រង់បន្ទាត់ ចុះក្រោម ដើម្បីធ្វើឱ្យបន្ទាត់មួយចេញទៅតាមផ្លូវនោះ។

198 មានអ្វីដែលត្រូវកើតឡើង បងប្រុសនេវីល។ ប្រងប្រុសនេវីលនិយាយ ថា “អាម៉ែន។ វាកំពុងកើតឡើងនៅពេលនេះ។ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់! ព្រះយេស៊ូវនៅទីនេះ។ បាទ។ ពួកគេម្នាក់ៗត្រូវបានព្យាបាលដោយអំណាចនៃ ព្រះ។”—អដ។ អាម៉ែន។

199 (និយាយអ្វី? ត្រូវហើយ...មិនអីទេ គ្រាន់តែឆ្លងកាត់ទីនោះ។ បងប្រុសនេវីលនិងខ្ញុំ បាទ យើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេនៅទីបញ្ចប់។ ដូច្នេះ អ្នកមិនអាចនាំពួកគេមកតាមវិធីនេះទេ ព្រោះអ្នកនឹងធ្វើ បើអ្នកនឹងទៅ...ត្រឹមតែមួយនាទី...?)

200 ឥឡូវនេះខ្ញុំសូមនិយាយទៅកាន់ទស្សនិកជនដែលរង់ចាំ៖ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលខ្ញុំ...អ្វីដែលខ្ញុំបានរស់នៅ ហើយនឹងស្លាប់ដោយព្រះគុណនិងជំនួយរបស់ព្រះ។ ព្រះជាចៅក្រមដ៏ធំរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីការពិត។ ខ្ញុំបានឃើញ ហើយរឿងទាំងអស់នេះកើតឡើង។ សូម្បីតែត្រីតូចដែលចិញ្ចឹមនៅទីនោះក៏ធ្លាប់ឮរឿងនោះដែរ តើអ្នកធ្លាប់ឮទេ? មានបុរសអង្គុយនៅទីនោះ ពួកគេទាំងពីរនាក់នៅទីនោះ នៅពេលដែលវាកើតឡើង។ បានប្រាប់មួយថ្ងៃមុនពេលវាកើតឡើង។ ឥឡូវនេះ តើខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកពីការទាំងនេះដោយរបៀបណា? ឃើញទេ ខ្ញុំចង់អធិប្បាយនៅយប់មួយក្នុងចំណោមយប់ទាំងនេះនៅលើប្រធានបទ តុល្យភាព។ មនុស្សអាចប្រាប់អ្នកនូវអ្វីមួយ ហើយគ្រាន់តែបន្តធ្វើបែបនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្មានបទគម្ពីរដើម្បីទប់ទល់នឹងតុល្យភាពទេ នោះវានឹងធ្លាក់ចុះ។ ប្រសិនបើការយល់ឃើញនេះ និងការនិមិត្ត និងអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក ប្រសិនបើនោះមិនមែនជាការពិត រឿងដំបូង មានព្រះគម្ពីរសម្រាប់គាំទ្រ ហើយមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា ខ្ញុំបានប្រាប់ការពិត។

201 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានប្រឡូកក្នុងវិស័យនេះប្រហែលដប់បួនឆ្នាំហើយ តាមរយៈរាល់ការរិះគន់ដែលអាចមាននៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ មានការអប់រំ ឆ្លាត អ្វីៗផ្សេងទៀត គេមិនអាចមានពេលតែមួយបានទេ...

202 អញ្ចឹងដឹងទេថាគេនិយាយអី? អ្នកបានឮវានៅទីនេះ។ ពួកគេនិយាយថា “មនុស្សដែលនៅក្នុងទស្សនិកជននឹងទៅជុំវិញនិយាយជាមួយមនុស្ស។” ដំបូង

ពួកគេនិយាយថា វាគឺជាមនុស្សមកពីក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ដែលឡើងទៅទីនោះដើម្បីធ្វើ។ បន្ទាប់មក ពួកគេមិនអាចទទួលបាននោះទេ មានពួកគេច្រើនពេក។

203 រឿងបន្ទាប់គេនិយាយថា “វានឹងដូចជាបងប្អូន” ដែលទៅជាមួយខ្ញុំ “ពួកគេឈរនៅទីនោះ ហើយនិយាយថា ‘បុរសនេះ’បានស្តាប់ឮ នៅនិងត្រចៀក។”

204 បន្ទាប់មកពួកគេបាននិយាយថា “ប៊ីលី ប៉ូល ប៊ីលី ប៉ូលនឹងមក—ហើយឡើងទៅទីនោះ ហើយអាននៅលើកាត អ្វីដែលប្រជាជននិយាយ។ បើមានបញ្ហាត្រចៀក អ្វីគាត់និយាយថា ‘ត្រចៀករបស់ពួកគេ’ ឬ ‘ពោះរបស់គេ។”

205 តើក្នុងលោកនេះធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឱ្យពួកគេនៅទីនោះដែលគ្មានកាតអធិស្ឋាន? តើក្នុងលោកនេះអាចទាយទុកមុនរឿងដែលកើតឡើងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះយ៉ាងដូចម្តេច? តើវាអាចទៅជាបែបនោះដោយរបៀបណា? វាមិនអាចទេ។ អ្នកណាដឹង នោះហើយជាគំនិតត្រឹមត្រូវរបស់ពួកគេ។

206 ពួកគេនិយាយដូចគ្នាអំពីព្រះយេស៊ូវ ពេលភីលីពទៅទទួលណាថាណែល។ “គាត់គឺជាមិត្តរបស់ព្រះយេស៊ូវ។” គាត់បាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ គាត់បានប្រាប់ព្រះយេស៊ូវអំពីរឿងនោះ។ គាត់ដើរតាមគាត់។”

207 ហើយបន្ទាប់មកពួកសិស្សនិយាយ ឬពួកសិស្សនៃក្រុមជំនុំជំនិយាយថា “បុរសនេះគឺបៀលសេបាប់។ គាត់គឺបៀលសេបាប់។ គាត់ជាគ្រូទាយ។”

208 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ខ្ញុំអត់ទោសឱ្យអ្នកសម្រាប់ការនោះ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃណាមួយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមកធ្វើដូចគ្នា ពាក្យមួយប្រឆាំងនឹងការនោះនឹងមិនត្រូវបានលើកលែងទោសឡើយ។” ឥឡូវនេះប្រសិនបើ...

209 ខ្ញុំស្មោះត្រង់នឹងអ្នក ដូចខ្ញុំដឹងពីរបៀបធ្វើ។ អូ ខ្ញុំប្រហែលជាបានជំទាស់នឹងជំនឿមួយចំនួនដែលអ្នកមាននៅក្នុងទ្រឹស្តី និងរឿងតូចៗ។ ប៉ុន្តែ មូលហេតុដែលខ្ញុំធ្វើដូច្នោះ ប៉ូលបាននិយាយថា “ប្រសិនបើទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌មក ហើយផ្សាយរឿងអ្វីផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែក្រៅពីអ្វីដែលគម្ពីរចែង” និងអ្វីដែលគាត់បានបង្រៀន “សូមឱ្យគាត់ត្រូវបានបណ្តុះសាចុះ។”

210 ដូច្នោះ ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។ ប្រសិនបើព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “ទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញនិងជារៀងរហូត” ខ្ញុំជឿថាអញ្ចឹង។ អ្វីក៏ដោយដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំជឿ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយ

បែបហ្នឹង។ ខ្ញុំមិនមានការអប់រំទេ មិនមានការបណ្តុះបណ្តាល។ ខ្ញុំគ្រាន់តែបានស្តាប់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងព្រះគម្ពីរ។ ហើយរហូតមកដល់ពេលនេះ រហូតដល់ព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរនេះ អស់រយៈពេលសាមសិបមួយឆ្នាំមកហើយ ទ្រង់មិនដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំខកចិត្តឡើយ។

211 ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រាប់ខ្ញុំអំពីកិច្ចការដែលនឹងមកដល់ ពីរប្រាំបីឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់ក្រុមជំនុំនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយព្រះដ៏មានប្រធានភាពជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ នៅខាងនេះខាងសាឡើម មានពួកកំប្រុកនៅកន្លែងដែលមិនមានសត្វកំប្រុក។ ចុះនៅទីនោះជាមួយនាឈិ ឈរនៅខាងក្រោយ ហើយពួកគេជាច្រើនចុះនៅទីនេះក្នុងរដ្ឋកេនតាក់ស៊ី សត្វកំប្រុកចូលមកកន្លែងដែលគេមិននៅ ប្រាប់កន្លែងដែលវានឹងនៅ។ កន្លែងដែលតូនីនិងពួកគេប៊ែងអង្គុយនៅទីនោះ។ ហើយវាមាននៅទីនោះ វាពិត។ ត្រលប់មកវិញ ហើយមនុស្សដំបូងដែលវាធ្លាប់និយាយហើយគឺស្ត្រីនោះដែលអង្គុយនៅទីនោះ ហើយនៅទីនោះ។ ព្រឹកឡើងនៅទីនោះ ពេលខ្ញុំឈឺបំពង់ក ខ្ញុំឃើញព្រះយេស៊ូវឈរនៅមុខខ្ញុំ ហើយទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ព័ន្ធកិច្ចបានបញ្ជាក់ដល់ខ្ញុំរួចហើយ។

212 ឥឡូវនេះនឹងមានអ្វីកើតឡើង ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែ រឿងមួយ ខ្ញុំត្រូវទុកមួយខ្សែកសិន ដើម្បីចេញពីរឿងនេះ។ វិធីតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹងដើម្បីធ្វើ។ ចូរដឹងថា ឥឡូវនេះ ត្រូវធ្លាក់ដូច លោកយ៉ូបបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ ដោយកាន់បិចដែកសរសេរនៅលើថ្ម។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹងគឺការបោះដំហានទៅមុខ។ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីការពិត។ ហើយប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជាក់និងប្រាប់អ្នក ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចនៅទីនេះបានឡើយ ធ្លាប់ដាក់ដៃលើអ្វីដែលមានបញ្ហា នោះក៏ត្រូវដែរ។ វាត្រូវ ដែរ។

213 ពេលដែលខ្ញុំទៅទីនេះ ហើយឈរនៅចុងបន្ទាត់ ខ្ញុំកំពុងមានអ្នកចាស់ទុំ បងប្រុសនេវីលនៅទីនោះ ជាបុរសដែលគោរពព្រះ ជាគ្រូគង្វាលរបស់យើងនៅទីនេះ ដើម្បីចាក់ប្រេងតាំងប្រជាជន ខ្ញុំនឹងដាក់ដៃលើប្រជាជន ព្រោះបេសសកកម្មរបស់ព្រះយេស៊ូវ បន្ទាប់ពីបុណ្យអ៊ីស្ទើរ គឺ “ចូរទៅដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។”

214 ខ្ញុំមិនដឹងថាទ្រង់នឹងប្រាប់អ្វីដល់ខ្ញុំនៅតាមខ្សែបន្ទាត់នោះទេ។ ខ្ញុំនឹងព្យាយាម
ទទួលការចាក់ប្រេងតាំងដ៏អស្ចារ្យនោះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងទេ។ ខ្ញុំ
មិនដឹងទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងធ្វើដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំ។

215 ឥឡូវនេះ សូមអញ្ជើញមកដោយបេះដូងដែលពេញ។ មិនថាទ្រង់បន្ទោស
អ្នកទេ ឬបើទ្រង់មិននិយាយអ្វីដល់អ្នក ទោះបីជាវាជាអ្វីក៏ដោយ អ្នកទៅដោយ
អរព្រះគុណទ្រង់ អ្នកឃើញទេ។ ព្រោះការងារបានរួចរាល់ វាជាវិធីខ្លះដើម្បីទៅដល់
អ្នក។

216 ឥឡូវនេះ បងប្រុស ដែលមានបញ្ហាជើងនោះ ខ្ញុំចង់ឲ្យបងជឿ។ ប្រសិនបើ
ទ្រង់ តាមទូរស័ព្ទ អាចយកបញ្ហាក្រពះចេញពីអ្នកបាន ទ្រង់ប្រាកដជាអាចយ
កស្ថានភាពជើងនោះចេញឆ្ងាយពីអ្នកនៅព្រឹកនេះ ឃើញទេ។ ឥឡូវនេះអ្នកជឿ
ដោយអស់ពីចិត្ត។

217 ហើយស្រ្តីដែលមានកូនតូចនោះដែលមានបញ្ហាបេះដូង កុំសង្ស័យទៀតអី។
ជឿ! ចូរជឿ!

218 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះវិហារអធិស្ឋាន។ ហើយខ្ញុំនឹងចុះទៅ
អធិស្ឋាន។ អ្នករាល់គ្នានៅតែរក្សាការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ខណៈដែលខ្ញុំនាំយក
បន្ទាត់អធិស្ឋាននេះតាម សួរ ដោយគ្រាន់តែដាក់ដៃខ្ញុំនៅទីនោះ ហើយនិយាយ
ពាក្យជូនពរ។

219 ហើយត្រូវចាំថា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមានអំពើបាបណាមួយដែលមិនបាន
សារភាពនោះ ចូរអ្នកដឹងថា ព្រះនឹងមិនប្រោសអ្នកជាមួយនឹងអំពើបាបដែល
មិនបានសារភាពនោះឡើយ។ ធ្វើវាឱ្យត្រូវ មុនពេលអ្នកមកទីនេះ ព្រោះវាអាច
ធ្វើឱ្យអ្នកកាន់តែអាក្រក់។ ឃើញទេ?

220 ឥឡូវនេះមិនមានការយល់ដឹងទេ។ ការយល់ដឹង ខ្ញុំរកឃើញរឿងទាំងនោះ
ចេញ។ ប៉ុន្តែ ហើយនេះមិនមែនជាការយល់ដឹងទេ ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកព័ន្ធកិច្ចថ្មី។ តើ
អ្នកទាំងអស់គ្នាយល់ច្បាស់ទេ? ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះចូរជឿ។

ឥឡូវនេះ ចូរយើងអធិស្ឋាន នៅពេលយើងឱនក្បាល។

221 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ស្នាមមេដៃរបស់ទូលបង្គំនៅតែមាននៅលើធម៌កានេះ
ចាប់ពីប៉ុន្មានម៉ោងក្រោយមក ឥឡូវនេះជិតសាមសិបឆ្នាំ ឬច្រើនជាងនេះ ដែល

ទូលបង្គំបានឈរនៅទីនេះ ផ្សព្វផ្សាយ និងជុំវិញពិភពលោក។ ហើយទ្រង់បានបញ្ជាក់ពីដំណឹងល្អដែលទូលបង្គំបានអធិប្បាយ ព្រោះសារនោះមកពីទ្រង់។ ទូលបង្គំមិនដែលទៅសាលាណាទេ មិនដែលពិគ្រោះជាមួយអ្នកណាក្រៅពីទ្រង់ឡើយ អានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយរង់ចាំមើលថា តើព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលនឹងធ្វើអ្វី។

222 ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់ជ្រាបអំពីកិច្ចបម្រើរបស់ម៉ាកុស ១១:២៣ ហើយទ្រង់ជ្រាបថាជិតដល់ម៉ោងហើយ ដោយដឹងថាទូលបង្គំបានប្រាប់ការពិតអំពីសត្វកំប្រុកទាំងនោះ និងអំពីបងស្រី ហេតទី និងកូនប្រុសរបស់នាង។ ឥឡូវនេះ ព្រះបិតាអើយ ដោយដឹងថាការនិមិត្តនោះមករកទូលបង្គំនៅលើគ្រែនៅព្រឹកមិញ។ ទូលបង្គំបានឃើញព្រះគម្ពីរនោះ បន្ទាប់មកឈើភ្លាង ហើយបន្ទាប់មកគឺទ្រង់។ ហើយត្រូវបានបើកបង្ហាញក្នុងចិត្តរបស់ទូលបង្គំថា ទូលបង្គំត្រូវតែទទួលយកវា ព្រោះវាត្រូវបានបញ្ជាក់។

223 ឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំឆ្ពោះទៅមុខនៅព្រឹកនេះ ក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទូលបង្គំ ដើម្បីឈរនៅទីនេះនៅព្រឹកបុណ្យអុីស្ទែនេះ អធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងលើកទូលបង្គំជាមួយអំណោយទានថ្មី ដែលមានអំនាចខ្លាំង សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្ស កាន់តែមានអំណាច។ មិនមែនដោយសារសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ទូលបង្គំទេ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអង្គបានសង្គ្រោះទូលបង្គំហើយ។ មិនមែនសម្រាប់ខ្លួនឯង ទូលបង្គំបានបដិសេធរាល់រឿងដ៏អស្ចារ្យ ដើម្បីស្គាល់ព្រះអង្គ។ ដូចដែលទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់ទូលបង្គំនៅទីនោះនៅឯព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យនោះ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត “ទូលបង្គំជាចំណែករបស់ទ្រង់។” ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទូលបង្គំធ្វើជាចំណែករបស់ទ្រង់ ដូច្នេះទូលបង្គំអាចទទួលបានការពេញចិត្តចំពោះព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គយាងមកក្នុងទូលបង្គំ។ ហើយនៅពេលដែលទូលបង្គំដាក់ដៃលើមនុស្សដ៏មានតម្លៃទាំងនេះដែលរងទុក្ខសូមព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គ ធ្វើកិច្ចការដែលនៅសល់។ នោះជាអ្វីដែលទូលបង្គំដឹងដើម្បីធ្វើ ព្រះអម្ចាស់អើយ។

224 ទូលបង្គំចាំថាបេសសកម្មរបស់ទូលបង្គំ គឺទូលបង្គំ “កើតមកដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សឈឺ ចូរឲ្យគេជឿ ហើយមានចិត្តស្មោះត្រង់ ពេលអ្នកអធិស្ឋាន។” ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំគ្រាន់តែ...ទូលបង្គំមិនដឹងថាត្រូវស្មោះប៉ុណ្ណាទៀត

ទេ។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំ...ពួកគេរងទុក្ខ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំ បានរងទុក្ខ ខ្លួនទូលបង្គំផ្ទាល់។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រោសប្រទានឲ្យពួកគេបាន ជាសះស្បើយ។

225 ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំទៅមុខឥឡូវនេះ ដោយសេចក្តីជំនឿ នៅពេល ដែលលោកម៉ូសេបានឈានជើងឆ្ពោះទៅសមុទ្រក្រហម។ ទូលបង្គំបោះជំហាន ចេញពីធីទិកាជីពិសិដ្ឋនេះ ចុះទៅកាន់បន្ទាត់អធិស្ឋាននេះ ក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សូមព្រះដែលប្រទានឲ្យទូលបង្គំនូវសត្វកំប្រុកទាំងនោះ ព្រះ ដែលប្រទានពាក្យទាំងនោះដល់បងស្រីហេតទី ព្រះដែលបានឲ្យទូលបង្គំនិយាយ សូមទ្រង់ទៅជាមួយទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំទៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ [ការលើកឡើងរបស់បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្លះពិបាកស្តាប់ក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន ខាងក្រោម—អដ។]

226 សាតាំង ខ្ញុំសូមថ្កោលទោស...ឯងនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បី ចាកចេញពីទារក។ ចេញពីកុមារនេះ ទៅចុះ ហើយទារកបានសុខ។

227 ខ្ញុំដាក់ដៃលើប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយ ថ្កោលទោសចំពោះការរងទុក្ខនៃរូបកាយរបស់គាត់។ អាម៉ែន។

ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឆ្លើយសំណើរបស់នាង។

228 ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រទានដល់បងស្រី រស់ នូវ ការព្យាបាលរបស់នាង។ អាម៉ែន។

229 ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់ទារក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំចុះពីធីទិកានោះ... តើអ្នករស់នៅ ឯណា? [បងស្រីនិយាយថា “ប្លូមីងតុន។”—អដ។] ប្លូមីងតុន ឥណ្ឌាអាណា? សរសេរសំបុត្រឱ្យខ្ញុំអំពីទារកនេះ។ ហើមពោះអស់ហើយពេលនេះ។ តើអ្នកនឹងជឿ ទេ ស្រីអើយ ថាវានឹងជាសះស្បើយ? [“ខ្ញុំជឿថាជាសះស្បើយ។”]

230 បន្ទាប់មក ឱព្រះវរបិតា ទូលបង្គំដាក់ដៃលើ...ទារកនេះហើយថ្កោលទោស អារក្សនេះ។ ចាកចេញពីទារកទៅ។ ហើយសូម...?...សូមឲ្យវាធម្មតាហើយទារក បានជាសះស្បើយ។

អ្នកសរសេរសំបុត្រមកខ្ញុំក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃ។

231 ឃើញភ្នែកកន្ទុយថ្លែនក្នុងកូនតូចដេកនៅទីនោះទេ? ប្រសិនបើអ្នកមិនសង្ស័យទៀតទេ អ្នកនឹងនាំទារកនោះមកវិញ ហើយបង្ហាញថាវាមានលក្ខណៈធម្មតា និងមានសុខភាពល្អ។

232 ខ្ញុំដាក់ដៃលើប្អូនស្រីនេះ។ ហើយសូមឱ្យនាងមានអាកប្បកិរិយាដូចស្រ្តីស្រីហ្នឹងនឹក។ ហើយសូមឱ្យនាងបានជាសះស្បើយក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ...?...

សូមឱ្យចិត្តបានសុខ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

233 ខ្ញុំនិយាយពាក្យទាំងនេះ។ វាត្រូវតែជា។ វាមិនអាចជាអ្វីផ្សេងទៀត។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ខ្ញុំអាច ប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿ។” ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់អាចបង្កើតសត្វកំប្រុកបានត្រឹមត្រូវដូចនោះ ទ្រង់បានធ្វើច្រើមមួយដងដែរ ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យបេះដូងនោះមានសភាពធម្មតា និងល្អ។ វាត្រូវតែមាន។

ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យចិត្តបានសុខចុះ។ ផ្តល់វា។

234 ឥឡូវនេះ តើវាមិនសាមញ្ញទេឬ? វាគឺសាមញ្ញ។ ព្រះគឺសាមញ្ញណាស់យើងរត់ពីលើវា។ ឥឡូវនេះអ្នកគ្រាន់តែធ្វើសាមញ្ញល្មមមិនគិតពីវាទៀតទេ។ វានឹងមិនអីទេ។

235 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអោយបងស្រីរបស់យើងបានសុខសប្បាយ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន បងស្រី...?...

236 ព្រះអម្ចាស់អើយ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំបាននិយាយពាក្យទាំងនេះ ដោយស្មោះត្រង់ ដូចដែលទូលបង្គំអាចសារភាពនៅចំពោះមុខមហាជន។ ទូលបង្គំបានប្រាប់ពួកគេថា “ប្រសិនបើអ្នកនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះ ‘ចូររើចេញទៅ’ ហើយកុំសង្ស័យ អ្នកអាចមានអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយ។” ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យទុក្ខវេទនានេះត្រូវបានដកចេញ និងរាល់បញ្ហាទាំងឡាយដែលអ្នកមាន។ កុំសង្ស័យឥឡូវនេះ។ ចូលទៅជិតទ្រង់ឥឡូវនេះ។

237 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើកូនតូចនេះដែលឈឺក្បាលធ្ងន់ធ្ងរ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យវាជាសះស្បើយ។ អាម៉ែន។

238 ព្រះអម្ចាស់អើយ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឱ្យភ្នំនោះរើចេញពីគាត់ សូមឱ្យវាបានជាសះស្បើយ។ សូមអោយប្អូនប្រុសរបស់យើងបានជាសះស្បើយ...?..អាម៉ែន។

239 ថ្លង់និងគរ ថ្លង់ស្តាប់មិនឮ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ! ទូលបង្គំបានឈរអធិប្បាយពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ហើយពី មួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ក្នុងមួយជីវិតរបស់ទូលបង្គំ ទូលបង្គំមិនដែលឃើញជំនឿ ណាដែលមកទាក់ទងនិងទ្រង់ ហើយមិនមានអ្វីកើតឡើងទេ! ឥឡូវនេះគាត់ថ្លង់ ក្នុងត្រចៀក ហើយប្រេះក្នុងពោះ។ សូមឲ្យគាត់បានជាសះស្បើយ ក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ កុំសង្ស័យ។

240 ព្រះអង្គជ្រាបអំពីទុក្ខលំបាកនៃរាងកាយរបស់គាត់។ ដោយដែលបានដាក់លើ គាត់ ដោយចិត្តស្មោះត្រង់ សូមឲ្យគាត់បានជាសះស្បើយ ក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

241 សេចក្តីស្តាប់ស្ថិតនៅទ្វារមួយ សេចក្តីជំនឿនៅទ្វារបន្ទាប់។ ឱព្រះជាម្ចាស់ អើយ សូមរំកិលច្នៃចោល ហើយអនុញ្ញាតឱ្យសេចក្តីជំនឿមកគ្របលើ។ សូមឲ្យ ជំងឺមហារីកចាកចេញពីនាង ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

242 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់បានប្រោស។ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើគាត់។ រាជ្យសារ នៅតែបន្តឡើងតាមជញ្ជាំង។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមទ្រង់បាន ប្រោសឱ្យជា។

243 ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើប្អូនប្រុសរបស់ទូលបង្គំ។ សូម ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះវិញ្ញាណ និងព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ដើម្បីប្រទានឱ្យគាត់នូវ សំណូមពររបស់គាត់។ សូមអោយជា នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អា ម៉ែន។

វាបានបញ្ចប់។ កុំសង្ស័យវាឥឡូវនេះ។

244 ព្រះអម្ចាស់ បំណងប្រាថ្នារបស់បងប្អូនយើងខ្ញុំគឺចង់ចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ ព្រះអង្គ ដោយមានលក្ខខណ្ឌនេះមកលើគាត់។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមអនុញ្ញាតឱ្យគាត់មានអ្វីដែលគាត់កំពុងសុំ។ អាម៉ែន។

245 ពិតជាអស្ចារ្យមែន! សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើកុមារ នេះ ដើម្បីលើកកម្ពស់សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីអោយគេអាចនាំព្រះអង្គ

ឡើងមកកាន់...?...ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ សូមទ្រង់ ទទួល។ អាម៉ែន។

246 ឱព្រះវរបិតា ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យវាដូច្នោះចុះ ថាប្អូនស្រី របស់យើងបានជាសះស្បើយ ហើយសំណើរបស់នាងត្រូវបានអនុញ្ញាត ក្នុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

247 សូមឱ្យវាច្បាស់រាល់។ អ្នកនឹងទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ គ្មានផ្លូវរារាំងអ្នក ពីការនោះទេ...?... អ្នកត្រូវតែបាន! អ្នកត្រូវតែទទួលវា ពីព្រោះព្រះមានបន្ទូល ដូច្នោះ។ អ្នកឈរក្បែរវា។

គ្រាន់តែបំបែកសំបកតូចមួយនៅទីនោះ។ គ្រាន់តែនិយាយ...?...

248 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមផ្តល់ការស្នើសុំ របស់បងស្រីយើង។ អាម៉ែន។

249 ព្រះបិតា ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រទានដល់ការស្នើសុំពីបងស្រី របស់យើង។ សូមឲ្យនាងបានជាសះស្បើយ។ អាម៉ែន។

250 ទ្រង់អាចធ្វើឱ្យសត្វកំប្រុកកើតមក បានប្រាំពីរដងជាប់គ្នា។ ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យស្ត្រី នោះនូវអ្វីដែលនាងសុំ។ ទ្រង់នឹងផ្តល់ឱ្យអ្នក...?...

251 ព្រះអម្ចាស់អើយ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រទានដល់ការស្នើសុំ របស់បងស្រីយើង។ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ សូមអរគុណ។ ហើយសូមឲ្យវាត្រូវ បានប្រទានដល់នាង ព្រះវរបិតា តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

252 មនុស្សជាទីស្រលាញ់របស់អ្នក? ព្រះបិតា ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រទានវត្ថុទាំងនេះ...?...

253 ព្រះអម្ចាស់អើយ ស្ត្រីជនជាតិយូដាដ៏តូចនេះ...ទ្រង់ជាព្រះរបស់អំប្រាហាំ។ ផ្តល់វានៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នូវសំណើរបស់នាង។ ដូច្នោះសូមឱ្យ បានសម្រេច!

254 នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌ សូមផ្តល់ការស្នើសុំ របស់នាង។ អាម៉ែន។

255 ក្មេងស្រីតូចនេះ។ ដូចដែលអ្នកមកលើវេទិកានៅទីនោះ ព្រះកំពុងប្រាប់ខ្ញុំអំពី ជីវិតរបស់អ្នក។ ទ្រង់នឹងដកការភ័យខ្លាចនោះចេញពីអ្នក។

256 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមប្តោលទោសចំពោះភាពភ័យរន្ធត់នៅក្នុង ក្មេងស្រីនេះ។ សូមឱ្យវាចាកចេញពីនាងនៅម៉ោងនេះហើយនាងដើរចេញពីទីនេះ ដោយរីករាយ។ វានឹងសម្រេចនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

257 ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ដែលបានប្រោសព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញដែលយើងប្រារព្ធពិធី សូមឱ្យនាងប្រារព្ធវាកាន់តែធំនៅ ថ្ងៃនេះ...?...នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

258 នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ ខ្ញុំបានដាក់ដៃ លើប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ សុំឱ្យនាងជាសះស្បើយឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

259 នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ សូមឲ្យ បងស្រីរបស់យើងបានជាសះស្បើយ។ អាម៉ែន។ វាមិនអាចរក្សានាងបានទេ។ វា ត្រូវតែចាកចេញ។ ទៅ នេះត្រូវតែចាកចេញ។

260 ព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមអោយបងស្រីរបស់យើង បានជាសះស្បើយ។ អាម៉ែន។ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំប្រោសអ្នកនេះឱ្យ ជាសះស្បើយ បងស្រីរបស់ខ្ញុំ។ អាម៉ែន។

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំបានប្រោសបងស្រីរបស់ ទូលបង្គំ។ អាម៉ែន។

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំបានប្រោសបងស្រីរបស់ ទូលបង្គំ។

ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំប្រោសអ្នកនេះឱ្យជាសះស្បើយ បងស្រីរបស់ទូលបង្គំ។

ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំសូមផ្តល់សំណើដល់នាង។ អា ម៉ែន។

261 ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំសូមជូនម្តាយតូចនេះនូវ សំណើរបស់នាង។

ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំសូមថ្វាយនូវសំណើរបស់នាង ព្រះអម្ចាស់។

ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំសូមប្រទានដល់នាងនូវសំណើរបស់នាង។

262 សាតាំង អញបណ្តេញឯងចេញ។ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវចេញពីស្ត្រីនេះ។

263 តើអ្នកបានចងយូរហើយឬនៅ? អ្នកមានសេរីភាពឥឡូវនេះ។ អ្នកនឹងបានជា។ វានឹងមិនអីទេ ពេលនេះ។ ជឿវាឥឡូវនេះ។

264 ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំប្រទានដល់បងស្រីម្នាក់នេះ ដែលពិការ ជាការព្យាបាលរបស់នាង។ អាម៉ែន។

265 ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំសូមឲ្យបងស្រីនេះនូវការព្យាបាលរបស់គាត់។ អាម៉ែន។

266 នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ បងស្រី ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការព្យាបាលរបស់អ្នក។ អាម៉ែន។ សូមឱ្យបានសម្រេច!

267 ខ្ញុំជឿលើព្រះខ្ញុំមិនធ្វើខុសទេ។ ផ្តល់ការនេះដោយជំនឿ។ ដូច្នេះសូមឱ្យបានសម្រេច!

268 តើអ្នកជឿថាព្រះផ្តល់កម្លាំងដល់អ្នកដើម្បីព្យាបាលបញ្ហាបេះដូងដែរឬទេ? តើអ្នកជឿរឿងដែលខ្ញុំទើបតែប្រាប់ទេ? ដោយអស់ពីចិត្ត? បន្ទាប់មកខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការព្យាបាលរបស់អ្នក។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការព្យាបាលរបស់អ្នក។

269 តើស្ត្រីម្នាក់នេះឈ្មោះអ្វី ដែលទើបត្រឡប់មកទីនេះ? តើអ្នករស់នៅទីនេះនៅកន្លែងណាមួយមែនទេ? [បងស្រីនិយាយថា “បាទ។”—អេដ។] អ្នកចាំថាអ្នកបានជាសះស្បើយ! វាគឺជាការពិតដូចដែលខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ។

270 ឱព្រះវរបិតា ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមប្រទានការនេះ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន សុំការព្យាបាលរបស់នាង។ អាម៉ែន។

271 ព្រះបិតា នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យនាងបានទទួលការព្យាបាលរបស់នាង។ អាម៉ែន!

272 ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រកាសប្រាប់អ្នក...ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់
តាមរយៈអំណោយដ៏ទេវភាព ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការព្យាបាលរបស់អ្នក! ដេញអារក្ស
នោះចេញ។

273 ជឿទេបងស្រីរ៉ូស? ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះដែលបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី! សូម
ប្រទានដល់បងស្រី រ៉ូស អូសស្ទីននេះនូវការព្យាបាលនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ក្នុង
ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ នោះហើយ បងស្រីរ៉ូស ទៅចុះ ហើយជឿ
ឥឡូវនេះ។

274 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានដល់ប្អូនស្រីរបស់យើងនូវការព្យាបាលរបស់
នាង នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន...?...

275 តើអ្នកជឿទេ? អ្នកជឿគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នក ក្នុងព្រះនាម
ព្រះយេស៊ូវ ជាសំណើរបស់អ្នក។ ព្រះនឹងធ្វើឱ្យនាងជាសះស្បើយ។

276 សូមឱ្យបានសម្រេច ព្រះអម្ចាស់ ប្អូនប្រុសរបស់នាងនឹងបានជាសះស្បើយ
ទាំងផ្លូវកាយ និងខាងវិញ្ញាណ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន!

សូមឱ្យនេះជាម៉ោងដែលនៅពេលនោះ...?...

277 ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើនាង នៅពេលដែលនាងអស់សង្ឃឹម
ទៅកាន់ត្រូពេឡ ឬការព្យាបាលណាមួយពីវិទ្យាសាស្ត្រវេជ្ជសាស្ត្រ។ ប៉ុន្តែមិនមែន
មកពីការជួបព្រះគ្រីស្ទដែលរស់ឡើងវិញនោះទេ។ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូម
អោយនាងបានជាសះស្បើយ។ អាម៉ែន។

...?...

278 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានដល់ប្អូនស្រីរបស់យើង ដោយស្តាប់ការស្នើសុំ
របស់នាង ដោយមើលគ្រប់ពាក្យដែលនាងបាននិយាយ។ វាសម្រាប់ជាប្រយោជន៍
របស់ព្រះរាជាណាចក្រ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងប្រទានវាដល់នាង ក្នុង
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

[បងស្រីម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។]...?...

279 ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ ស្តាប់ម្តាយយំសម្រាប់កូន
ទូលបង្គំថ្កោលទោសអារក្សដែលបានធ្វើដូច្នោះ។

280 ហើយនៅពេលដែលស្រ្តីបានសារភាពពីសេចក្តីជំនឿ ខ្ញុំបានដេញអារក្សនេះចោល។ ទ្រង់នឹងមិនអាចធ្វើឱ្យកុមារនេះពិការឡើយ។ ត្រូវបានប្រោសឱ្យជាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

នាងទើបតែបានជាសះស្បើយទេ បងស្រី។ គ្រាន់តែមិនសង្ស័យវាសូម្បីបន្តិច។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់បងប្អូន។ នោះជាកូនរបស់អ្នក? សូមគាត់ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ!

281 តើអ្នកមិនយកទារកទៅកន្លែងណាហើយស្តាប់វាប៉ុន្មាននាទីសិន។ ខ្ញុំជឿថាមានអ្វីមួយបានកើតឡើងចំពោះទារក។ អ្នកនឹងទទួលបានវា។ តើអ្នកជឿទេ?

282 ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យបងប្រុសរបស់យើងទទួលបានការព្យាបាលរបស់គាត់។

283 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមព្រះចេស្ដានៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិប្រទ្ធិ ថ្កោលទោសការរងទុក្ខនៃរូបកាយគាត់ ហើយបំពេញគាត់ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នេះគឺជាម៉ោងនិងពេលវេលា។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំប្រគល់វាទៅគាត់។ អាម៉ែន។

284 ជាតិស្តុរបាត់។ អ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ តើអ្នករងទុក្ខយូរប៉ុណ្ណា...?...ពេញមួយជីវិតរបស់អ្នក។ តើអ្នកជឿថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងប្រោសអ្នកឲ្យបានជា ហើយរំដោះអ្នកពីទុក្ខវេទនានេះឬ? ធ្វើឱ្យអ្នកធម្មតាវិញ?

285 កូនរបស់អ្នក? ជើង—ជើងរបស់អ្នក។ អ្នកមកតែម្នាក់ឯង? ប្រសិនបើខ្ញុំមានប្រសិនបើ—ប្រសិនបើខ្ញុំមានកម្លាំងនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ឃើញទេ! ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថា ព្រះនឹងជួយខ្ញុំឲ្យមានជំនឿលើវា។ ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលនៅក្នុងអំណាចរបស់ខ្ញុំ។ តើអ្នកជឿខ្ញុំទេ? តើអ្នកជឿរឿងសត្វកំប្រុកទាំងនោះទេ? អ្នកជឿ? អ្នកជឿថាវាអាចទៅរួចដែលថានៅព្រឹកនេះដែលព្រះអាចព្យាបាលរាងកាយរបស់អ្នក ហើយអ្នកដើរម្តងទៀត ដើរដូចដែលអ្នកធ្លាប់ដើរលើកដំបូង? មានរឿងមួយកើតឡើងនៅទីនោះមានអ្វីមួយដែលវាខានបន្តិច ហើយអ្នកមិនបានរីកចម្រើនត្រឹមត្រូវ។ ដូចជាអរិយៈមួយដុះលើអរិយៈមួយទៀត វាសង្កត់វាចុះ។ មែនហើយ ប្រសិនបើអរិយៈនោះអាចចេញពីអរិយៈនោះបាន វានឹងត្រូវបានតម្រង់ចេញ និងប្រសើរឡើង។ ឃើញទេ? តើវាត្រូវទេ? វាជាបណ្តាសា។ វាជាបណ្តាសា។ ប្រសិនបើបណ្តាសាអាចចាកចេញ នោះអ្នកនឹងបានជាសះស្បើយ។ ឃើញទេ?

286 ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំកំពុងគិត ចុះបើនេះជាកូនទូលបង្គំ ចុះបើនេះជាប្អូនប្រុស ទូលបង្គំវិញ? ដោយសេចក្តីជំនឿ ទូលបង្គំដកបណ្តាសាចេញ ក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

287 ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើគាត់ ហើយទូលសូមការប្រោសគាត់ ក្នុង ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

288 ព្រះវរបិតាជាព្រះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំបានដាក់ដៃលើស្រ្តី រងគ្រោះនេះ ដើម្បីការព្យាបាលរបស់នាង។ អាម៉ែន។

បងស្រី ណាស ព្រះបានសង្គ្រោះអ្នកពីជំងឺមហារីក កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន។

289 ព្រះអម្ចាស់ សូមប្រទានដល់ការស្នើសុំរបស់បងស្រីណាស់។ ក្នុងនាមជា អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ ទូលបង្គំសូម។ វានឹងបានសម្រេច។ នោះជាចម្លើយ បងស្រី ណាស។

ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមផ្តល់សំណើដល់បងស្រីរបស់យើង។ អាម៉ែន។

290 [បងប្អូនប្រុសស្រីនិយាយជាមួយបងប្រុសប្រាណហាំ—អដ។] អរគុណ បងប្រុស ហើយត្រលប់ទៅឯប្រជាជនរបស់អ្នកដែលនៅទីនោះ។ សូមព្រះជាម្ចាស់ ប្រទានវា។ ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យបែបនេះ មនុស្សរបស់អ្នកបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅពេល ខ្ញុំនៅទីនោះ។ តើអ្នកនៅ បូមបេនៅពេលដែលយើងនៅទីនោះ? អញ្ចឹង អ្នកជឿរឿង ទាំងនេះដែលខ្ញុំ...តើអ្នកបានឮទេ?

291 ព្រះអម្ចាស់អើយ កាលគាត់ត្រឡប់ទៅឯប្រជា ជនរបស់គាត់វិញ ឆ្លងកាត់ សមុទ្រ សូមទ្រង់បានបំពេញដោយព្រះ ចេស្តានៃព្រះ បានជាសះស្បើយក្នុង គ្រប់ការស្នើសុំដែលគាត់កំពុងសុំ។ សូមឲ្យគាត់ទៅទទួលវា ក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

292 ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ សូមឲ្យបងស្រីរបស់ យើងទទួលសំណើរបស់នាង។

293 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានពរដល់ប្អូនស្រីរបស់យើង។ សូមឱ្យ បញ្ហារបស់នាងត្រូវបានបញ្ចប់នៅពេលនេះ ដោយការរស់ឡើងវិញតាមរយៈ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ បងស្រី វាត្រូវតែមាន ត្រូវតែសម្រេច!

294 ប្រុងស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។ អ្នកចង់ឱ្យរឿងនេះកើតឡើងម្តងទៀតនៅក្នុងដំណឹងល្អទេ? [“ចាស។”]

295 ព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងនាមជាស្រ្តីវ័យក្មេងម្នាក់នេះ ឈរនៅទីនេះ មិនមែនសម្រាប់ការជម្រុញអាត្មានិយមណាមួយឡើយ។ នាងកំពុងអធិស្ឋានឲ្យបងប្រុសនាងមានមេរោគក្នុងឈាម។ ទូលបង្គំផ្តល់ការស្នើសុំរបស់នាង។ ដោយបេសកកម្មដែលផ្តល់ឱ្យទូលបង្គំដោយទេវតាមួយ ហើយដោយការនិមិត្តរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ពីរបីសប្តាហ៍មុននៅក្នុងបន្ទប់របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំផ្តល់សំណើដល់នារីម្នាក់នេះ។ អាម៉ែន។

296 វាត្រូវតែមាន។ តើអ្នករស់នៅក្បែរនេះឬ? ប្រុងស្រីនិយាយថា “មេមហ្វីស រដ្ឋថេនណេស៊ី។”—អេដ។ មេមហ្វីស រដ្ឋថេនណេស៊ី។ សរសេរសំបុត្រមកខ្ញុំ។ អ្នកនឹង—អ្នកនឹង—អ្នកនឹងមានសំណើរបស់អ្នក។

297 បងប្រុស ហ្គ្រីមស្តី។ ប្រុងប្រុសនិយាយជាមួយបងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក បងប្រុស ហ្គ្រីមស្តី។

298 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ យើងអាចចាំបានថា តើប្អូនប្រុសម្នាក់នេះបានមកដល់ចម្ងាយប៉ុន្មាន ហើយរណ្តៅដែលគាត់ត្រូវបានដឹកពីនោះ។ គាត់ចង់បានព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់បន្ថែមទៀត ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំផ្តល់ឱ្យគាត់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដោយឃើញស្នាដៃរបស់គាត់ គាត់បានព្យាយាមតាមទ្រង់បន្ទាប់មកដោយអំណាចនៃ—បេសកកម្មមួយដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រទានមកទូលបង្គំ បញ្ជាក់ដោយទេវតា និងការនិមិត្តមួយ ទូលបង្គំផ្តល់ឱ្យបងប្រុសហ្គ្រីមស្តីនូវបំណងប្រាថ្នារបស់គាត់។ បំពេញគាត់ឱ្យពេញដោយសេចក្តីជំនឿ ហើយការដើរកាន់តែជិតគាត់នឹងមាន។

299 ចុះបើខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា “ចូរទៅឲ្យបានសុខ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះរាជាណាចក្រព្រះ?” តើអ្នកជឿអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយអំពីសត្វកំប្រុកទាំងនោះ ហើយតើអ្នកជឿថាវាជាការពិតទេ? បន្ទាប់មក ទ្រង់ ទ្រង់ ប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយចំពោះរឿងនេះ: “ភ្នំ។”... អ្នកនឹងមិនមានមួយផ្សេងទៀតទេ។ អ្នកនឹងមិនមានមួយផ្សេងទៀតទេ។ វានឹងលែងមានជំងឺទៀតហើយ អ្នកនឹងជាទាំងពីរនាក់។

300 ខ្ញុំផ្តល់សំណើនេះដែលនាងសុំ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

301 ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមប្រទានដល់ការនេះ ដល់ប្អូនស្រីរបស់យើង នូវសំណូមពររបស់នាង ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

មិនអីទេ បងស្រី ទៅចុះ ជឿចុះ។

302 ឱព្រះវរបិតា កាលដែលស្រ្តីនេះដើរកាត់ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានការស្នើសុំរបស់នាង ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

303 ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទូលបង្គំសូមផ្តល់សំណើដល់ស្រ្តីម្នាក់នេះ។ អាម៉ែន។ កុំសង្ស័យវា។

304 [បងស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុសប្រាណហាំ—អេដ។] អ្នកជឿថាអ្នកនឹងទទួលវា? [បាទ។] បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសំណើរបស់អ្នក តាមរយៈអំណាចដែលបានប្រទានមកខ្ញុំ តាមរយៈការចាត់តាំងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបានធ្វើជាសាក្សី...?... ទៅ ហើយ—ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងគង់ជាមួយអ្នក។

305 បងប្រុស ហ្វ្រេដ តើមានអ្វីក្នុងចិត្តអ្នក? [បងប្រុសសុតមែននិយាយជាមួយបងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។] បងប្រុស ហ្វ្រេដខី សុតមែន ខ្ញុំថ្កោលទោសជាតិពុលនៅក្នុងខ្លួនរបស់អ្នក។ សូមឱ្យវាចាកចេញពីអ្នក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

306 បងប្រុសខូលីន។ [បងប្រុស ខូលីននិយាយជាមួយបងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។]

307 ព្រះអម្ចាស់ បងប្អូនដ៏មានតម្លៃនេះស្វែងរកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដោយអ្វីដែលនៅក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំសូមប្រកាសព្រះពរនេះមកលើបងប្រុសខូលីនរបស់ខ្ញុំ។ ផ្តល់វា។ សូមឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសណ្ឌិតលើគាត់ ហើយសូមឱ្យគាត់បានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! អាម៉ែន។

308 បងប្រុសខូលីនអ្នកត្រូវតែទទួលវា វាត្រូវតែមក។ ព្រះគ្រាន់តែសាកល្បងយើងប៉ុណ្ណោះ។

309 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានតាមសំណើរបស់ព្រះអង្គ។ សូមឱ្យគាត់បម្រើទ្រង់ ហើយគ្រួសាររបស់គាត់បម្រើទ្រង់ដោយអស់ពីចិត្ត។

310 ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានដល់ប្អូនស្រីរបស់យើងនូវសំណើរបស់នាង។ ចំពោះអ្វីដែលនាងបានសុំ សូមឲ្យនាងទទួលបានតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។ អាម៉ែន។

311 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានកម្លាំងដល់បងប្រុសនេះ ដើម្បីជួយក្រុមជំនុំរបស់គាត់។ សូមឲ្យការនេះត្រូវបានអនុញ្ញាត។ ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យគាត់នូវកម្លាំងនេះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

312 ប្រងស្រីម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។ បងស្រី នោះជារឿងដ៏អាក្រក់មួយដែលអ្នកមាន ភាពភ័យព្រួយ។ តើអ្នកជឿថាអ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកជាការពិតទេ? [“បាទ ខ្ញុំជឿ។”] តើអ្នកជឿទេថាឥឡូវនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំនិយាយការពិតទៅអ្នក? [“បាទ។”] បន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងប្រទានដល់អ្នកនូវការព្យាបាលរបស់អ្នក តាមរយៈព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូចជាខ្ញុំកំពុងឈរនៅលើវេទិកា ការភ័យខ្លាចរបស់អ្នកបានបាត់ទៅហើយ។

313 ប្រងប្រុសម្នាក់និយាយជាមួយបងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។...?...វាលេចធ្លោ ពេញលើអ្នក។

314 ព្រះអម្ចាស់អើយចំពោះប្អូនប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់ទូលបង្គំនៅទីនេះ ជម្រៅនិងទីជម្រៅនៃវិញ្ញាណរបស់គាត់ ហៅដូចជាការហៅដ៏ជ្រៅទៅកាន់ទីជម្រៅ។ គាត់ចង់បានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ គាត់បានគោរពចំពោះការបម្រើរបស់ទ្រង់ព្រះអម្ចាស់អើយ ក្នុងគ្រប់មធ្យោបាយដែលទ្រង់អាចធ្វើ។ ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សូមទ្រង់យាងមកលើបងប្រុសទូលបង្គំ ហើយគាត់បានពោរពេញដោយព្រះចេស្ដា និងព្រះគុណរបស់ព្រះ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទទួលគាត់ដូចទូលបង្គំបានដាក់គាត់ចូលទៅក្នុង...

ទៅ ប្រាប់ KHM60-0417M

(Go, Tell)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យថ្ងៃបុណ្យអុីស្លើម ថ្ងៃទី17 មេសា 1960 នៅរោងឧបោសថប្រាណាហាំ នៅជេហ្វឺរសាសនីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេង ចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរ នេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG